CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

AUDITED PAID CIRCULATION ABC

"THE LORD WILL HEAR WHEN I CALL UNTO HIM."
Psalm 4 : 3

JANUARY 5 th, 1961 - No. 527 - 10 PAGES • P.O. BOX 312, STATION B., HAMILTON, ONT.

17th year of publication
Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa, Ontario, and for payment of postage in cash.

WAAR LIGT JERUZALEM ?

door Drs. M. Vrieze

Er is moed voor nodig om in deze wereld een nieuw jaar te beginnen. Ieder herinnert zich, zelfs nu nog, de schok van ontroering die in de Meidagen van 1940 door Nederland voer, toen bekend werd hoe honderden Joodse landgenoten, bij de komst der Duitse horden, zich van het leven hadden beroofd. Velen van ons waren daarover diep ontsteld. Hier en daar werd zelfs, een beetje denigrerend, gesproken van de welbekende lafhartigheid van de Joden. Later, ja, toen we hoorden, en soms ook zelf zagen, dat duizenden en nog eens duizenden Joden werden gearresteerd, vermoord en als ratten verdelgd, toen zijn we iets anders gaan verstaan van de moed, die er in 1940 voor een Joodse Nederlander voor nodig was om de periode van bezetting te beginnen.

Sedert de bombardementen van Rotterdam en andere steden, de jodenmoorden en de hongerwinter zijn er in onze wereld echter nog andere dingen gebeurd, waarbij de angst opnieuw, en soms nog feller, ons naar de keel heeft gegrepen. En het welbekende woord waarmee Huizinga een zijner meestgelezen boeken begon, "we leven in een bezeten wereld en we weten het", heeft vooral in de laatste jaren een verstikkende actualiteit gekregen. Zelfs kinderen weten tegenwoordig feilloos wat we bedoelen wanneer de vraag wordt gesteld wanneer nu toch "de bom zal barsten".

Daarom, er is moed voor nodig om in deze wereld een nieuw jaar te beginnen. Beter dan wie ook verstaat de calvinistische christen dit. Want, zo weet hij, deze zichzelf door spanningen verterende wereld is het gebied waarop het koninkrijk van zijn Heer komt. En, ook dit weet hij, dat komende koninkrijk heeft beslag gelegd op zijn tijd en geld, zijn liefde en zijn leven. Er is geen ontkomen aan. Dat komende koninkrijk drijft ons allen de wereld in met een alle inspanning en offerbereidheid opeisende vaart. Voor slapers en zoekers van rust, voor deserteurs en meelopers is er in dit koninkrijk geen plaats.

Nu is er in deze wereld, juist door de duizend spanningen en dreigingen die de moderne mens omringen, de tendens om, in afweer tegen die al te benauwende werkelijkheid, zich te gaan concentreren op datgene wat men, individueel of als groep, direct en momenteel bezit. Niets is er immers vast dan wat men hier en nu kan gebruiken en genieten. Het is niet zeker dat het er morgen nog zal zijn. Het is volkomen onduidelijk of intense en langdurige arbeid nog wel beloond zal worden straks. De lange baan is immers uiterst riskant. Misschien maken straks de vele spanningen de situatie wel dermate verward dat de gehoopte beloning toch nog door de vingers glipt. Het thema van Paulus woord "laten we eten en drinken, want morgen sterven we" ontvangt een verrassend-werkelijk accent in onze hedendaagse wereld.

De calvinistische christen zal vanwege deze moderne tendens wel uitermate op zijn hoede mogen zijn. Zodra hij immers ook maar enigszins onder de invloed van deze tendens zou geraken, zou hij daarmee automatisch de weg zijn ingeslagen van de desertie uit het koninkrijk Gods. En waarom zou het zo onmogelijk of onwaarschijnlijk zijn dat moderne tendenzen ook calvinisten beinvloeden?

Kan, om nu maar eens aan het begin van dit nieuwe, angstig-donkere jaar een paar vragen te stellen, er werkelijk onder de calvinisten op canadese bodem worden gesproken van een welbewust en fel-gemeend offensieve houding? Of moeten we misschien, op zoek naar de heersende houding onder hen, eerder gebruik maken van woorden als gezapigheid en zelfvoldaanheid?

Er bestaat stellig aanleiding tot een dergelijke vraag. Wanneer we ons voor een ogenblik beperken tot calvinisten van nederlandse achtergrond in Canada, dan kijken we uiteraard het eerst naar hun kerkelijk leven. Is dat kerkelijk leven bruisend van dynamiek en energie? Maakt het een werkelijk diepe indruk op de Canadese samenleving? Zet het een onuitwisbare stempel op onze maatschappij? Of is het, als het er op aankomt, maar weinig opvallend? Een van die talrijke kleinere kerkgroepen, zoals Canada er zovelen kent? Weer zo'n groep van eigen ethnische eigenaardigheden, goed voor Hollanders, maar niet voor mensen van andere stam?

Neen, we zullen niet mogen afdingen op de werkelijk grote offers die zijn gebracht voor de bouw van kerk en school, voor het oprichten van verenigingen en organisaties. Maar we vragen wel: waarop gaan we ons nu concentreren nu het kerkelijk leven langzamerhand goed op dreef is gekomen en allerlei organisaties levensvatbaarheid hebben gekregen?

Gaan we nu verder wekelijks onze dollars en onze dimes tellen, om zo snel mogelijk onze schulden af te lossen die nog rusten op onze scholen en kerkgebouwen? Gaan we nu verder van week tot week onze kerkelijke bulletins volschrijven met de aankondigingen van de bijeenkomsten van onze verenigingen en organisaties die dan en dan, en daar en daar, vergaderen? Dankbaar voor wat, door 's Heren gunst verkregen werd, maar ons er wel van bewust dat we nu wel eigenlijk zo ver zijn gevorderd als menselijkerwijs van ons verwacht kon worden, en dat we eigenlijk niet veel verder zullen kunnen komen? Natuurlijk, er is overal wel iemand die steigerend van ongeduld nog wel meer organisaties wil gaan stichten. Zoals er overal ook wel zijn die vinden dat het tempo toch wel wat straf is geweest en nu aandringen op een wat minder snelle vaart.

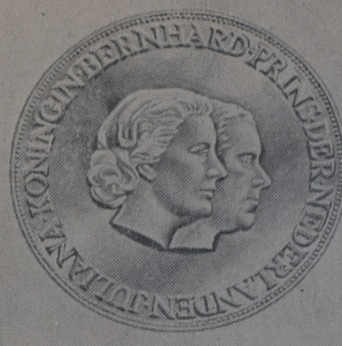
Gaan we nu genieten van wat bereikt werd? Gaan we ons nu concentreren op ons "bezit" in de houding van de consument? Worden we nu lid van de Vereniging-Tot-Instandhouding-Van-Wat-Bereikt-Werd? Gaan we nu werken in de maintenance ploeg? Lid van een vereniging hier en van een zangkoor daar. Op Zondag af en toe een extra dollar in de collecteschaal voor de Zending. En een gebed voor de instandhouding van ons christelijk onderwijs. Iedere winter huisbezoek. Hier wat oppoetsen en daar wat corrigeren. Van het ene jaar in het andere.

Natuurlijk, het eigen kerkelijk leven vraagt meer dan genoeg aandacht en inspanning. Wat zijn er een problemen op te lossen, met gezinnen, met jongelui, met mensen die wekenlang kunnen lopen nadenken over wat die en die broeder hen nu weer heeft aangedaan, met figuren die zichzelf uiterst handig in allerlei uitgezochte posities hebben weten te manoevreren, met lieden die hele offensieven uitvoeren tegen "broeders van hetzelfde huis".

Maar de belangrijke vraag is of wij in ons kerkelijk leven de invloed accepteren uit onze moderne

(Vervolg op pag. 4)

7 JANUARI 1937 - 1962

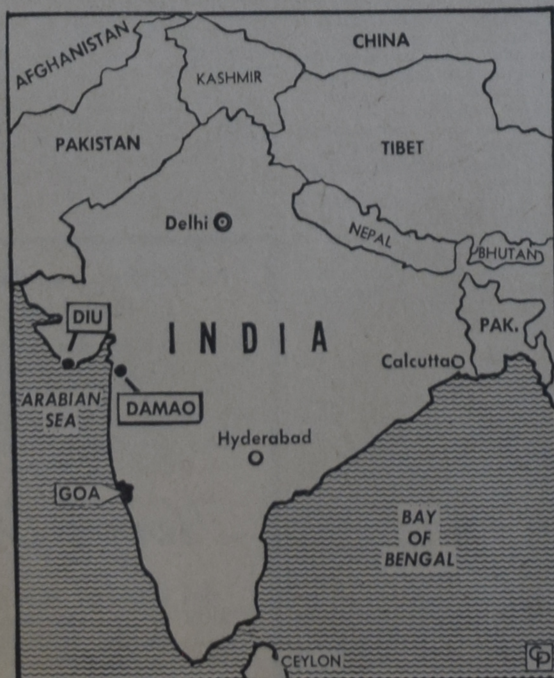

H.M. KONINGIN JULIANA EN Z.K.H. PRINS BERNHARD VIEREN OP 7 JANUARI 1962 HUN ZILVEREN HUWELIJKSFEEST

Hoewel velen van ons Canadees burger zijn geworden, willen wij ons toch scharen onder de tallozen, die het Koninklijk Gezin hun welgemeende gelukwensen aanbieden. Nederland is veel aan zijn Koningshuis verschuldigd en in de afgelopen 25 jaren zijn wij telkenmale getuige geweest van de sterke band tussen Vorstenhuis en volk. God stelle Koningin Juliana en Prins Bernhard nog vele jaren tot een zegen!

De Amsterdamse Bank heeft in samenwerking met de goudverwerkende industrie bij de Rijksmunt in Utrecht een serie gedenkpenningen laten slaan, welke via de banken in verkoop komt. De penning is verkrijgbaar in 2 formaten in goud (als afbeelding) en in 1 formaat in zilver. De zilveren uitvoering heeft op de keerzijde niet de wapens van Koningin en Prins, doch de ineengestrengelde letters "JB".

400 YEARS WIPED OUT

Begrijpelijke Inconsequenties

Ongeveer een anderhalf jaar geleden hebben wij in deze rubriek aandacht gewijd aan het zelfbeschikkingsrecht der volken. Wij deden dit voornamelijk naar aanleiding van de pogingen van Katanga om zich een zelfstandige plaats te scheppen onder de volken. Het bleek toen, dat het zeer moeilijk was een recht van zelfbeschikking te construeren voor een bevolkingsgroep, omdat men niet zo gemakkelijk kan vast stellen, wanneer het volk voldoende zelfstandigheid bezit om als afzonderlijk geheel erkend te worden. Gaat men namelijk te gemakkelijk hiertoe over, dan scheurt men zo licht een gevestigde staat. Heel duidelijk bleek dat in het jaar 1830 bij de opstand in Brussel tegen het bewind van Koning Willem I. Door aan de Belgen toen het recht van zelfbeschikking te verlenen, verscheurde men het mooie rijk der Nederlanden, dat bij een gezonde ontwikkeling de evenknie had kunnen worden op het vaste land van Europa van het omhoog strevende Engelse rijk. En thans ziet men bij de onderhandelingen over de Benelux, hoe moeilijk het is de landen weer bijeen te brengen, die in een periode van honderd jaar uit elkaar waren gegroeid.

Maar tegelijkertijd hebben we in dit artikel er ook op gewezen, dat het schoonste beroep op het recht van zelfbeschikking faalt, indien niet mogendheden van buiten dat recht en zijn toepassing willen erkennen.

In de laatste weken staat het recht van zelfbeschikking weer in het midden van de belangstelling. Wij behoeven maar naast Katanga de namen te noemen van Nederlands Nieuw Guinea, van Goa, van Oost Duitsland, van West Berlijn, van Hongarije. Het merkwaardige is echter, dat het nu minder gaat om dat recht zelf, maar om de houding der mogendheden, die dat recht al of niet wensen te erkennen. Een houding, die, telkens weer zo in het oog lopend inconsequent is. Maar welke inconsequentie zo volkomen begrijpelijk is, als men zich bij zijn beschouwing laat leiden niet door veelszins gevaarlijke droombeelden, maar door de waarneming van de werkelijkheid. Een werkelijkheid van machthebbers, die naar het oude woord ook op dit gebied tot alle boosheid geneigd zijn.

Beginnen wij bij het door India bezette Goa. Wij bedoelen hiermede de streek, gelegen op de westkust van India, met een oppervlakte van bijna een tiende van die van Nederland, terwijl de bevolking slechts een half millioen bedraagt. Heel erg belangrijk is Goa niet, maar het was in de zestiende en zeventiende eeuw het middelpunt van het Portugese rijk. Sinds 1510 was het jarenlang het politiek en godsdienstig christelijke centrum in een Hindoe- en Mohammedaanse wereld. En voor Portugal betekent het een van de weinige overblijfselen van een groots verleden.

Buitenlands Overzicht
door
Prof. Mr. L. W. G. Scholten

Dit kleine Goa vormde nu, als men Nehroe geloven mag, een bedreiging van India. Wie nu even denkt aan de bevolking van enkele honderden millioenen van India, gevoelt terstond het dwaze van die veronderstelling. Goa was geen bedreiging, maar Goa ergerde Nehroe en daarom moest dit laatste overblijfsel van een groots westers verleden opgeruimd worden. De methoden, die Nehroe daarbij gebruikte zijn niet verschillend van die welke indertijd door de Führer van het Derde Rijk zijn gebruikt.

Maar, vraagt men zich af, was het nu niet wenselijk naar de mening van de bewoners van Goa te vragen? Nehroe staat toch de ongerepte handhaving voor van de grondgedachte van de Verenigde Naties en die spreekt toch van de rechten der volken, ongeacht of zij klein zijn of groot? En op grond van het recht van zelfbeschikking moest overal in Azië en in Afrika een einde gemaakt worden aan de westerse heerschappij. Nooit heeft iemand gehoord, dat de bevolking van Goa van Portugal losgemaakt wilde worden, van een land, waarmede het vier en een halve eeuw verbonden is geweest. Nehroe is hier inconsequent, maar de oorzaak van die inconsequentie is nog al duidelijk aan te wijzen.

Enkele weken geleden heeft iemand aan Nehroe gevraagd, waarom hij niet op grond van het ook door hem zo sterk verdedigde zelfbeschikking, opkwam voor de bevolking van Oost Duitsland, van de Oostzeestaten, van Finland, van

(Vervolg op pag. 2)

BEGRIJPELIJKE INCONSEQUENTIES

(Vervolg van pag. 1)

Hongarije. Het antwoord was verbluffend om zijn openhartigheid en koele zakelijkheid: "Omdat Rusland geen ogenblik er aan zou denken dat recht te erkennen". Nehroe sprak toen niet in woorden van ietwat nevelachtige breedsprakigheid over liefde tot de medemens en eerbied voor de rechten van de ander, maar als koel berekenende politicus. Het zal verstandig zijn hiermede rekening te houden.

Het gedurfde plan van de Nederlandse regering, om de souvereiniteit over Nederlands Nieuw Guinea aan de Verenigde Naties af te staan, mits de bevolking van dit gebied in volle vrijheid haar keuze zou kunnen bepalen over haar toekomst, een en ander op grond van het recht van zelfbeschikking, heeft het in de vergadering van de Verenigde Naties niet tot de vereiste versterkte meerderheid kunnen brengen. Het belangrijkste feit hierbij was echter, dat de Verenigde Staten hun steun aan de Nederlandse voorstellen hebben gegeven. Geheel ten onrechte dan ook schreven enkele Nederlandse bladen, dat de politiek van minister Luns was mislukt. Integendeel, het zuivere onbaatzuchtige standpunt van de Nederlandse Regering had ook instemming gevonden bij Afrikaanse staten van de zogenaamde Brazzavillegroep, die nog maar kort geleden ook op grond van het recht van zelfbeschikking hun onafhankelijkheid hebben verkregen.

Maar waarom willen diezelfde Verenigde Staten dan niet het recht van zelfbeschikking erkennen van Katanga en laten zij toe, dat met hun medewerking door westerse wapenen twee volksgroepen bij elkaar worden gebracht, waarvan de ene op zichzelf wenst te blijven staan? Mede omdat de andere groep niet in staat is rust en orde te handhaven.

Waarom moet hier met geweld een samenbundeling van Afrikaanse volken worden gehandhaafd, zoals die in de Belgische Kongostaat tot stand was gekomen, toen in 1885 bij de overeenkomst van Berlijn zuiver met het oog op koloniale belangen der grote Europese mogendheden dit geweldige rijk werd geschapen, een rijk zonder andere innerlijke samenhang dan door het Belgische bestuur was in het leven geroepen?

Of is het zo, dat de Verenigde Staten het rijke gebied van Katanga niet gunnen aan het thans weer omhoogstrevend West Europa, dat dat zijn kapitalen in het mijnrijke Katanga heeft geinversteerd? Of zijn de Verenigde Staten juist daarom so inconsequent?

Waarom raakte een meerderheid van leden van de Verenigde Naties in het geweer, toen het ging tegen de Zuid Afrikaanse Unie; toen het ging om het zelfbeschikkingsrecht van de gekleurde bevolking van dit gebied, terwijl deze meerderheid gesteund werd door de staten van het communistische blok, die er geen ogenblik aan denken aan de minderheden in eigen huis de toepassing van het recht van zelfbeschikking te gunnen? En toen zij een einde wilden maken aan de status van West Berlijn, terwijl de overgrote meerderheid van dit stedelijk complex de band met het westen niet wilde doorsnijden? Weer de inconsequentie, die volkomen begrijpelijk is.

Waarom hebben wij op deze begrijpelijke inconsequentie gewezen? Om nog eens duidelijk te doen uitkomen, dat de internationale staatkunde er niet mee gebaad is, dat men zich alleen door zijn emoties laat leiden. Maar dat het nodig is de staatslieden en hun strevingen te meten met dezelfde maatstaven, die zij zichzelf aanleggen, wanneer zij voortreffelijke beginselen benaderen met overigens begrijpelijke inconsequentie.

Als plas en vaart ligt dichtgevroren . . . .

trekt de ware Nederlander er met de smalle ijzers ondergebonden op uit. Bovenstaande foto werd gemaakt langs de rijksweg Amsterdam—Utrecht, ter hoogte van Nieuwersluis. Voor meer nieuws over de strenge winter in Europa, zie pagina 5: "A Letter from Holland".

HSI-NAO — Brain-Washing — Hersenspoeling

Brainwashing of hersenspoeling is een vertaling van het Chinese woord "hsi-nao" en deed zijn entrée in het Westen gelijk met de terugkeer van de eerste Amerikaanse krijgsgevangenen uit de kampen in China en Noord-Korea, ná de Koreaanse oorlog van 1950-1952. Van deze krijgsgevangenen was bekend geworden, dat zij de Chinezen uitvoerig mededeling hadden gedaan van een bacteriële oorlogvoering door de Amerikaanse contingenten van het Verenigde Naties leger in Korea tegen de Noord-Koreaanse en Chinese troepen, hoewel van een dergelijke oorlogvoering geen sprake was geweest. Het bleek verder dat een groot aantal van de teruggekeerde krijgsgevangenen sterk pro-communistisch was geworden, zo zelfs dat een niet onaanzienlijk aantal van hen verzocht naar China te mogen terugkeren en dat velen rotsvast bleven geloven in het gebruik van dodelijke bacteriën tegen de Chinezen. Met andere woorden: VELEN BLEKEN EEN VOLLEDIGE OMMEKEER TE HEBBEN ONDERGAAN WAT HUN OVERTUIGINGEN EN GEDRAGS-PATRONEN BETROF!

Deze voor de Amerikaanse legerautoriteiten onbegrijpelijke reacties hebben aanleiding gegeven tot uitvoerige juridische debatten, psychiatrische onderzoekingen en uitgebreide discussies, waarvan vele in officiële rapporten zijn neergelegd. De diverse rapporten en krijgsraadzittingen hebben vele bijzonderheden over de techniek van het hersenspoelen aan het licht gebracht. Vaak bleek daarbij dat juist als dapper en stoutmoedig bekende soldaten het eerst "door de knieën" waren gegaan. De Amerikaanse luchtmacht en -marine kwamen er tenslotte toe de zogenaamde collaborateurs vrij te spreken van schuld, de Amerikaanse landmacht daarentegen achtte de mannen echter wel schuldig.

Bijgaand artikel over de zo berucht geworden brainwashing werd ons toegezonden door de vriendelijke bemiddeling van onze abonnee, Mr. B. Bokhout te Kingston, Ont., waarvoor we hem gaarne dankzeggen. *Red.*

Een zeer gedetailleerde en gefundeerde studie over de techniek van de Chinese hersenspoeling is afkomstig van R. L. Walker, hoogleraar in de Geschiedenis aan de Yale-Universiteit, die met een team van medewerkers gedurende 6 jaar in Hong Kong gegevens verzamelde van talloze vluchtelingen, Chinezen en niet-Chinezen uit alle lagen van de maatschappij. Walker wijst er dan op dat het woord "Hsi-nao", hersenspoeling, brain-washing, door de Chinezen in 4 betekenissen wordt gebruikt en wel als:

1) kader training
2) bekering van tegenstanders
3) contrôle van de massa's
4) het doen bekennen van gevangenen

Hsi-nao in de betekenis van kader training wordt op cynisch nauwkeurige wijze beschreven in het 16 April 1950 nummer van het in het Engels verschijnende Chinees-communistische propagandablad PEOPLE's CHINA, waarvan we hieronder een uittreksel laten volgen:

Toen in 1949 *het vasteland van China geheel door de Communisten was veroverd en de opbouw van de nieuwe* (communistische!) *staat moest beginnen, was een gebrek aan kader één der moeilijkste dingen. Alle aandacht werd daarop gericht.* En "People's China" zegt hier dan verder over: *The government had adopted the principle of making the greatest possible use of students, government personnel and other intellectuals of the old society. But the minds of such people are thickly encrusted with the ideology of the feudal gentry and the bourgeoisie. And as long as these people retain the viewpoint of the former ruling classes, they cannot adequately carry out the program of the new government, which is based on the interests of the labouring classes. This problem was met by setting up people's revolutionary colleges in all newly liberated sectors of the country. These educational centers specialize exclusively in transforming old-type students and intellectuals into the new type of cadre, willing to place all of its talent and energy at the service of the people*".

Deze training, waarvoor voor het grootste gedeelte *jonge* mensen tussen 11 en 24 jaar werden uitgekozen, duurde 9—12 maanden. Een groep van maatregelen valt bij deze "training" (lees: hersenspoeling!) terstond op: (1) de opleiding had plaats in een kamp dat gedurende de hele periode niet verlaten mocht worden. (2) aan de kandidaten werd zeer opzettelijk buitensporig zware physieke eisen gesteld. (3) een gespannen sfeer wordt voortdurend gehandhaafd door te zware taken en eindeloos uitgeplozen discussies (4) er is een voortdurende onzekerheid. Vriendschappen kunnen niet gesloten worden. Groepen van 10 tot 12 personen worden gevormd, die elkaar niet eerder kenden. Tussen hen is steeds tenminste één spion geplaatst. Figuren die op de een of ander wijze niet meekunnen of niet bevallen verdwijnen opeens — geruchten over hun lot worden rondgefluisterd. (5) Er wordt voortdurend vernederende en grove taal gebruikt tegenover de candidaten. Hun vroeger leven en afkomst wordt zo gemeen mogelijk voorgesteld, haat wordt systematisch aangekweekt. (6) Tenslotte valt op het totale gebrek aan humor en de dodelijke ernst waarmede alles wordt gedaan. Gelachen wordt er nooit.

Zeer belangrijk zijn de discussie groepen van 10 tot 12 mensen, die vooral de nadruk leggen op kritiek en zelfkritiek. Hierbij hoort het schrijven van een auto-biografie, (= een levensbeschrijving), die in detail besproken en door allen tot in de kleinste finesses becriticeerd en uitgeplozen wordt. Het weergeven — alleen van de feiten is niet voldoende, de reden waarom men de dingen deed wordt eindeloos uiteengerafeld. Hierdoor "BECOMES THE SOUL PUBLIC PROPERTY" en wordt uiteindelijk de persoonlijkheid van iemand volledig kapot gemaakt, wat ook de bedoeling is.

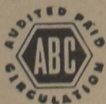
(Wordt vervolgd)

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.
Published by Guardian Publishing Co. Ltd., Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

Het vertellen van de Bijbelse Geschiedenis

In ons nummer van 24 November 1961 gaven wij een bespreking van **The Children's Bible**, de vertaling van **Anne De Vries' Kleutervertelboek van de Bijbelse Geschiedenis.** Naar aanleiding daarvan hebben wij een aantal reacties ontvangen, die vrijwel allen dit gemeen hebben, dat men onze critiek overdreven en ongegrond vond. Wij kunnen wegens plaatsruimte deze reacties hier niet overnemen, maar wij willen toch enkele passages doorgeven.

Een lezeres schrijft: "Ik heb verschillende kinderbijbels gebruikt, maar voor mij gaat die van Anne De Vries ver boven die allen uit. Van de Hulst vertelt heel mooi, maar Anne De Vries, die minstens even goed vertelt, geeft de geschiedenissen Bijbelser weer."

Een ander schrijft:

"Volgens mij is er geen betere kinderbijbel beschikbaar en ik zou graag zien, dat wij deze kinderbijbel in onze gezinnen en bij onze buren elke dag op tafel zagen. Het is gemakkelijk in een klein verslag enkele dogmatische fouten aan te wijzen, maar het is moeilijk voor een Hollander om de goede dingen van iemand of iemands werk naar voren te brengen. Ik ben zo bang dat er mensen zijn die een oordeel gaan vellen naar aanleiding van Uw artikel."

Van een andere abonnee ontvingen wij een gedetailleerde brief, waarin hij onze opvatting bestrijdt dat dit boek een moraliserende gedachtengang zou hebben en waarin ons wordt verweten, dat wij Anne De Vries geen recht hebben gedaan door slechts gedeelten van zinnen over te nemen, waardoor het verband verloren is gegaan. Deze briefschrijver eindigt dan met deze woorden: "Al met al, de teleurstelling van de recensent kan ik niet delen en naar ik hoop zal deze kinderbijbel in vele gezinnen een ereplaats krijgen."

Wij zijn dankbaar voor deze en andere reacties. Dat wij reacties zouden krijgen, hadden wij kunnen verwachten. De vertaling van Anne De Vries' kleuterbijbel is allerwege begroet en het is daarom niet te verwonderen, dat een critiek op dit werk enige tegenstand oproept. Bovendien geven deze reacties ons aanleiding wat dieper op dit onderwerp in te gaan. Waarschijnlijk spreken wij hierover niet genoeg met elkaar, terwijl het toch zo belangrijk is. Immers wat doen we, wanneer wij de Bijbel aan kinderen doorgeven? Dat is een belangrijke vraag. Er is een tijd geweest, dat die Bijbel aan ons werd doorgegeven en de wijze waarop dit gedaan is, is in vele gevallen bepalend voor onze tegenwoordige houding ten opzichte van de Bijbel. Bovendien, wie vertelt er niet? Dit is niet alleen de taak van onderwijzers (dagschool en zondagsschool), maar dat gebeurt dagelijks in vrijwel ieder christelijk gezin. Wij hebben er op zijn tijd allen mee te maken.

Wat doen we?

Voorop moet staan dat de Bijbel niet een boek van "short stories" is. Wanneer wij de Bijbel vertellen, dan moeten wij **uitgaan van de eenheid** van de Bijbel. Wanneer wij dus een geschiedenis moeten vertellen, ongeacht welke, dan moet dit altijd gebeuren vanuit die eenheid. De Bijbel is niet een menselijke verhandeling over het godsbegrip van mensen, het is de openbaring van Gód aan mensen. GOD spreekt en ontvouwt daarin Zijn schepping en herschepping. Als wij dus vertellen, moeten wij van God uit vertellen. Hoe moeilijk dit ook moge zijn, we komen er niet onder uit. Er is geen andere mogelijkheid. Vandaar dat wij het onderhavige boek, dat niet bedoelt een schets of leidraad voor vertellingen te geven, maar de vertellingen zelf) ook alleen maar vanuit deze gezichtshoek kunnen beoordelen. Het gaat er dus niet om **hoe** er verteld wordt, het gaat er in de eerste plaats om **wat** er verteld wordt.

Wij spraken over die eenheid van de Schrift. Het is het Boek van GOD's redding in Zijn Zoon, want . . . "allen zijn zij afgeweken, tesamen zijn zij onnut geworden, er is niet één die goed doet, niet één." (Psalm 14 : 3). Als dus God een mens redt, dan doet Hij dat ten diepste om daarin Zelf groot te zijn, niet om enige verdienste van die mens. En als Hij een mens redt, dan redt Hij hem als deel van Zijn volk, van Zijn nieuwe mensheid. Wij kunnen het niet anders zien, dan dat dit het "framework" van de Schrift is.

Een ander voorbeeld.

Nu wagen wij het weer een gedeelte uit **The Children's Bible** aan te halen. Ditmaal de geschiedenis van Abel. Om alle mogelijke verschil door de vertaling weg te nemen, herhalen wij dit gedeelte uit de oorspronkelijke Nederlandse tekst (pagine 15, 16):

En wie gaf Abel al die schapen? De Here God.

Alles komt van God. Dat wisten Kain en Abel wel. Dat had Adam hun wel geleerd.

En daarom wilden ze er de Here ook voor bedanken en Hem er iets voor teruggeven.

Ze wilden Hem een offer brengen.

Weet je, hoe ze dat deden?

Als Abel de Here een offer wilde brengen, zocht hij het mooiste schaap uit dat hij had. Dan zei Abel: 'Dat is een schaap voor God.'

Dan zocht hij droge takken, die goed wilden branden. Die legde hij op een hoop stenen. En dan slachtte hij het schaap en legde het op die takken. Dan was het offer klaar.

Nu moest het offer branden. Abel legde kooltjes vuur onder de takken. De wind blies het vuurtje aan. De takken verbrandden en het vlees van het schaap verbrandde ook. En de rook steeg op naar de hemel.

Dan knielde Abel neer en zei, heel eerbiedig: 'Lieve Here, ik heb U zo lief. U zorgt zo goed voor mij. Daarom wil ik U zo graag dit schaap geven om U te laten zien, hoe dankbaar ik ben.'

Dat hoorde de Here wel! Hij hoort altijd, wat de mensen bidden. En Hij zag wel, dat Abel Hem echt lief had. De Here had Abel óók lief, Hij wilde dat offer wel hebben. En Hij maakte Abel blij en gelukkig."

Er is geen twijfel aan: dit is prachtig verteld. Dit is kunst! Maar doet het recht aan de openbaringsgeschiedenis, zoals God ons die geeft? Kunnen wij op deze wijze bij de kinderen de overtuiging wekken, dat Abel ook hoort bij diegenen, die "tesamen zijn afgeweken, en onnut zijn geworden"? Abel was van zichzelf geen haar beter dan een van ons of een van onze kinderen. Afgezien daarvan, laten wij nu even het korte bijbelrelaas er naast leggen uit Genesis 4 : 3—5 (vertaling Prof. Edelkoort): "Na verloop van tijd nu bracht Kain van de vruchten der aarde aan de HERE een offer; ook Abel bracht er een van de eerstelingen zijner schapen, van hun vet; en de HERE sloeg acht op Abel en zijn offer, maar op Kain en zijn offer sloeg Hij geen acht."

Het is toch niet onredelijk om te zeggen, dat hier een groot verschil naar voren komt. De Bijbel laat Abel niet zeggen: "Here ik heb U zo lief, U zorgt zo goed voor me." De Bijbel zegt: De Here sloeg acht op Abel en zijn offer en de Here sloeg geen acht op Kain en zijn offer. Niet wat doet Abel, maar wat doet de Here. Wij kunnen er niet overheen lezen: hier worden wij in het begin van de Schrift al dadelijk geconfronteerd met de uitverkiezing.

Wij horen de bezwaren al! Uitverkiezing? Moet je daar de kinderen van vertellen? Daar kunnen ze toch immers niets van begrijpen! Inderdaad, daar kunnen ze niets van begrijpen, maar dat kunnen ouderen evenmin. Er wordt echter niet naar gevraagd of ze het begrijpen kunnen. Als de Schrift ons de openbaring van God geeft, dan gaat het er niet om of wij het begrijpen kunnen: we moeten gelóven! Ook kinderen moeten geloven. Daarom (en daarom alleen) vertellen wij de Bijbelse geschiedenis. Deze dingen zijn "geschreven, opdat gij gelooft, dat Jezus is de Christus, de Zoon van God, en opdat gij, gelovende, het leven hebt in Zijn naam." (Joh. 20 : 31). Natuurlijk is **hiermede niet gezegd**, dat wij het niet zo moeten vertellen, dat het in overeenstemming is met hun verstandelijke vermogens. Een bijbelvertelling mag nimmer een dogmatische verhandeling worden. Als wij daarbij dan maar niet vergeten, dat ook het kinderhart zich van nature tegen de boodschap van de Bijbel verzet. Het evangelie Gods is niet naar de mens, het is ook niet naar het kind.

Juist omdat het zo moeilijk is, zijn wij allen geneigd dat evangelie meer aan te passen. Daaraan ontkomt haast niemand. Spreken wij bijvoorbeeld niet graag van bijbelheiligen? Wie zijn dat en wat hebben die mensen gedaan? Waren ook die bijbelheiligen niet allen dood in hun misdaden en zonden en is het niet alleen God, die ons die figuren tekent om ons te doen zien, wat Hij in en met een mensenhart doen kan? Wij geven dadelijk toe, dat het inspannend werk is een kind iets van de uitverkiezing te doen zien (om hierbij nog even te blijven). Maar wij moeten onszelf niet kortwieken door te zeggen, dat het niet kan. Het enkele feit reeds, dat wij dat kind of die kinderen van God mogen vertellen is al een bewijs, dat niet wij, maar God met ze bezig is. Hij had dat kind of die kinderen ook kunnen versteken van Zijn evangelie, maar juist het feit, dat wij het aan hen mogen vertellen, toont aan dat God "acht op hen slaat".

Als wij het zo niet mogen doen, hoe kunen wij dan ooit van Ezau vertellen (die door God gehâât was) of van Farao (wiens hart door de HERE werd verhard) of van Rachab (die een slet was, maar die nota bene een plaats heeft gekregen in de rij van Hebreën 11), en ga maar door?

Een onzer briefschrijvers schreef: "Onze kerk wijst maar al te veel naar dat verbond, daarom krijgen we zoveel slapende kerkgangers, die de blijheid van het geloof niet ervaren." Wij waarderen de warme toon in de brief, waarin dit stond, maar wij zijn veel meer bang voor slaperigheid indien wij het verbond uit het oog gaan verliezen, dan wanneer dit verbond ons duidelijk voor ogen staat. De ganse Schrift is vol van dat verbond en speciaal van dat Verbondshoofd Jezus Christus. Alles in de Bijbel leidt naar Hem, naar het vleesgeworden Woord en alle figuren in de Bijbel hebben geen waarde in zichzelf, maar krijgen alleen betekenis in betrekking tot Hem.

Het is nimmer onze bedoeling geweest om de poging van Anne De Vries om de Bijbel aan kinderen door te geven, te kleineren. Wij zijn slechts teleurgesteld, dat dit boek ondanks de grote vertelkunst van de schrijver en ondanks de keurige typografische verzorging toch niet voldoet aan de maatstaf, die wij menen dat aan de vertelling van de Bijbelse geschiedenis gesteld moet worden. Dat het moeilijk is, is geen reden om die maatstaf te verlagen.

D. F.

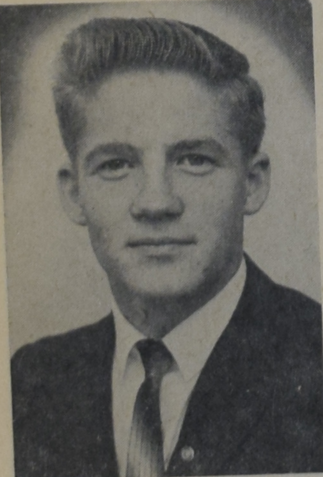

Twee Nederlandse jongens winnen Inco studiebeurs

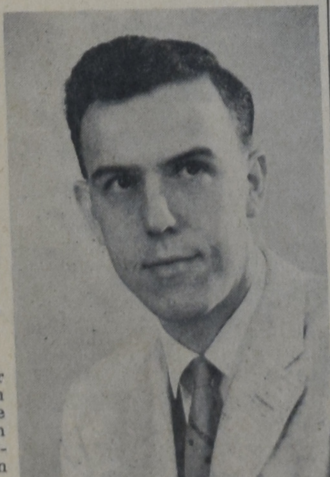
Twee Nederlandse jongens, Heinz Lycklama van Burlington, Ontario en Gerrit DeBoer van Strathroy, Ontario hebben elk een studiebeurs van $ 4800 ontvangen van de International Nickel Company of Canada **Ltd.**

Deze studiebeurzen vormen een deel van de 18 vierjarige ***scholarships*** uit een totaal van **26, die de** Inco thans jaarlijks beschikbaar stelt voor studenten in met name genoemde studies. De overige scholarships worden gereserveerd voor de kinderen van Inco employees, waarbij de vrijheid van studie en universiteit wordt gelaten.

De Inco heeft hiermede nu **166** studiebeurzen beschikbaar gesteld en zij vormen nu onderdeel van een groot opleidingsprogram waaraan de Inco nu reeds ongeveer 2.900.000 dollar heeft besteed sinds 1956.

Heinz Lycklama

Gerrit DeBoer

Heinz Lycklama, die nu 18 jaar oud is, kwam met zijn ouders in 1948 naar Canada. De familie woonde eerst in Woodstock en Sarnia alvorens zij zich in Burlington vestigde. Heinz was een zeer goede student op de Nelson High School en studeert thans *engineering* aan McMasters University in Hamilton.

Gerrit DeBoer kwam eveneens in 1948 naar Canada. Nadat hij de Strathroy District Collegiate Institute had doorlopen, liet hij zich inschrijven als student bij de University of Western Ontario, waar hij *general science* studeert. Ook Gerrit heeft nogal wat in zijn mars, want hij is van plan het *honours program in methematics and physics* te volgen.

Ons blad wil graag deze studenten van harte gelukwensen met deze studiebeurzen. Het is zeer belangrijk dat ook onze jongelui leidinggevende posities gaan innemen en wij zijn er hartelijk blij om, dat hen daartoe de gelegenheid wordt geschonken. Dit gebeurt niet bij toeval. Wij mogen dankbaar leiding van Boven zien en het is onze wens dat ook deze studenten zich met hun talenten in dienst van God mogen weten.

ON YOUR WAY

WHAT LIES AHEAD?

"He knoweth what is in the darkness and the light dwelleth with him". Dan. 2:22

Not many people are so interested in the future that they have a dream about it, nor are they so frightened by the future that they threaten the lives of the forecasters of it. Such a person existed in the time of Daniel in the person of King Nebuchadnezzar of Babylon. God gave him a dream that outlined, in one picture, the future nations up to the time of Christ and also described the growth of the Kingdom of Christ to the end of time.

When we ask questions about the future we are re-enacting the experience of the powerful emperor of Babylon. To him, the light given to him, was solid darkness. Daniel thanked God for giving light to interpret what is in the darkness. Daniel's conviction was that God knew what was in the darkness and his confession was . . . "and the light dwelleth with Him".

Daniel went forward into the future, walking by faith, with the assurance that God knew what was in the darkness. There were dark experiences in his future but he knew that if he walked with God he was walking in the light. Daniel could not forsee his friends being cast into the fiery furnace, himself being cast into the lion's den, but his confidence was in God, and so he went forward into the future darkness, unafraid. Daniel walked with God, prayed thrice a day, gave first place to his God. In the solid darkness he was living a godly life. He felt the thing that we should feel; if we walk with God we walk in the light. No matter where our lot is cast, whether we are in a King's court, in an office, in the factory, on the farm, at home or in another city, God has a purpose for us and although that future is all darkness to us, when we walk with Him He reveals the light as the days go by.

What about the future of our nation, politically, economically, and religiously? Is there darkness for our church and homes? It seems very dark. When Jesus was upon earth He spoke to His disciples about the future because soon they were to be left without His visible guidance. Jesus' words: "I have many things to say to you but you cannot bear them now," are applicable also today. It is enough to know — "He leadeth me, oh blessed thought" and it is enough to know that "if we walk with Him we walk in the light."

The solution for the future lies not in ourselves but in resting self in God. This is what Daniel did when he said: "No, it is not with man, the secret which the king hath demanded cannot the wise men show, but there is a God in heaven that revealeth secrets and He maketh known to the king what shall be in the latter days." What a relief and encouragement results, when we rest our minds in the thought that God knows what lies ahead and that He knows what is in the darkness. We must go further than this, we must think of God in Christian terms. God is not an abstract or a misty power, He is more than a Sovereign, Omniscient God. He is the God and Father of our Lord Jesus Christ, His name is Love. Be comforted to know that the God who knoweth what is in the darkness has a place for each of His children in His mind and heart. "He that spared not his own Son, but delivered him up for us all, how shall he not with him also freely give us all things?" As we go into the unknown He goes with us, sustaining us in every situation. Nothing shall be able to separate us from the love of God, which is in Christ Jesus our Lord.

L. W. Van Dellen.

Helaas kunnen wij onze lezers thans nog geen nieuw feuilleton aanbieden. De onderhandelingen daarover zijn nog gaande. Wij doen voor korte tijd een beroep op het geduld van onze lezers, aangezien wij zeer binnenkort weer een nieuw vervolgverhaal hopen te publiceren.

Redactie.

Waar ligt Jeruzalem?

(Vervolg van pag. 1)

apostatische wereld van *het in een kringetje ronddraaien om datgene wat hier nu voorhanden is*, om dat te genieten en te gebruiken, zonder uitzicht naar wat nog moet worden bereikt. Beati possidentes!

Ik zeg niet dat de zaken er zo bij staan. Ik zeg wel dat de zaken er zo bij kunnen komen te staan, als we niet onmiddellijk in het offensief gaan. Als we niet zonder uitstel ons die regels van dat welbekende gezang ons te binnen brengen: Komt, laat ons haastig voortgaan . . . het is gevaarlijk stilstaan in deze wildernis . . . zij zal ons niet berouwen, de keus van 't smalle pad . . . dat onze aangezichten zich naar de Godsstad richten: daar (aan het *einde* van het pad, en niet hier!) ligt Jeruzalem.

Ook *binnen* de kerk kan een fatale toepassing worden gemaakt van het "laten we eten en drinken, want morgen sterven we". Fataal, omdat het daarbij maar niet gaat om het genot van de zaken waarmee de mens van deze wereld zich, met het oog op de dreigende toekomst, nog vlug wil vermaken, maar toch om dingen van *het hier en nu*, al zijn dat dan ook uit Gods hand ontvangen zaken. We vergeten dan dat God in deze wereld geen Jeruzalem meer bouwt als blijvende stad, maar dat Zijn gaven er niet zijn om er in een kringetje om heen te draaien doch ermee uit te gaan in een onafgebroken en uitbundig offensief in deze wereld. In plaats van de christen-consument moet er komen de christen-stormtroeper. In plaats van de christen die zich verder nu maar bepaalt tot het genieten en instandhouden, moet er zijn de christen-aanvaller die zich in harde strijd gewikkeld weet en niet rust voordat de overwinning op alle fronten is behaald.

Offensief, dat is wat de canadese calvinist moet beheersen, juist in dit komend jaar vol spanning en dreiging. Jeruzalem ligt aan de andere kant van de strijd. En alleen *na het offensief* kan Jeruzalem worden binnengegaan.

Betekent dit offensief dat we nog meer organisaties moeten stichten? Dat er iedere week of maand al weer een avond moet worden vrijgemaakt voor al weer een vergadering? Is dit niet een in de hand werken van de ons calvinistisch leven bijna dooddrukkende vergaderingsmanie? Vergaderen kan goed zijn, maar een onverantwoord uitbreiden van het aantal vergaderingen kan de ontplooiing van het calvinistisch leven volslagen onvruchtbaar maken. Neen, die kant willen we beslist niet uit. Het gaat hier ook veeleer om een innerlijke houding, een mentaliteit. Het voorbeeld van de nederlandse afkomst van de meesten onzer kan hier illustratief werken.

We weten er alles van. In persoonlijke omgang staat een bepaalde ethnische, in dit geval nederlandse, afkomst werkelijk niet aan een gemeenschappelijk optrekken in de weg. Maar wie van ons zou zich niet onwennig voelen in een kerkelijk leven dat voornamelijk was samengesteld uit Roemeense elementen en waar het Roemeens karakter aan alle kanten naar buiten kwam? Zelfs al was de voertaal Engels, we zouden aarzelen om werkelijk geheel en al daarin op te gaan. Hetzelfde, zo weten we, ondervinden al diegenen die door ons benaderd worden als kerk. Er is een barriere, en zelfs het afschaffen van alle diensten in de nederlandse taal zou die barriere niet geheel en al wegnemen. Zeker, er zijn Canadezen van andere ethnische achtergrond onder de leden van onze kerken, maar zij zijn nog steeds uitzonderingen. Maar erger is nu dat er velen onder ons zich min of meer bij deze stand van zaken neerleggen alsof deze barriere nu onze activiteit zou moeten verijdelen. Ze stellen dan dat we nu eenmaal een Hollandse groep zijn in de ogen der andere Canadezen, en dat er niets anders opzit dan te wachten tot dat met de jaren anders zal worden. En zo wordt het offensief gestaakt. De concentratie op eigen, geestelijk of kerkelijk, bezit neemt een aanvang, en we draaien in onze eigen kring rond. Is dit de weg naar Jeruzalem?

We hebben er niets aan ons hoofd te schudden over de gang van zaken in kerken die steeds sneller van het evangelie afglijden, tegen elkander te zeggen dat in deze landen religie steeds meer vaag en karakterloos wordt, elkaar erop te wijzen dat bepaald kerkelijk lidmaatschap al meer een status symbool wordt, en dat die secten tegenwoordig toch zo groeien. Hoofdschudders zijn waardeloos in het Koninkrijk. Hoofdschudden brengt niet in Jeruzalem. Hoofdschudden is het ontkennen van het offensief.

We hebben er ook niets aan af te wachten of er misschien hier en daar een aanval wordt gedaan, hetzij op het front van Koninkrijk en arbeid, hetzij op het front van Koninkrijk en wetenschap, hetzij op weer een ander front, waartegen we dan, incidenteel in het geweer kunnen komen. Dan bepaalt de "vijand" de strategie van de aanval, maar ook van de verdediging. Neen, we zullen zelf de uitval moeten wagen. We zullen zelf uit de vesting naar buiten moeten treden, zelf het slagveld kiezend. Waar is onze openlijke en krachtige aanval op de secte in Canada? Waar blijft de stem der mannen van wetenschap daar waar alle andere stemmen wel klinken? Waar is ons geluid, helder en doordringend, op het veld der politiek? Het zegt niets om *elkander* ervan te overtuigen dat de secte op het verkeerde pad is, om tegen elkaar te zeggen dat christelijke wetenschapsbeoefening een grootse taak is, dat de politieke vragen alleen in het licht der openbaring kunnen worden gesteld en opgelost.

Natuurlijk, we moeten ook ons tot elkander richten. Velen van ons hebben immers geen flauw benul van de afval in politiek en wetenschap, in theologie en kerk, in onderwijs en bedrijf. Maar daar mag het niet bij blijven! We moeten het publieke strijdperk in, Hollandse afkomst of niet. We moeten spreken, zo luid dat ieder het hoort, zo indringend dat ieder reageren moet. Onze boodschap is van het grootste belang. Daarvan zijn we toch overtuigd? Canada is toch het gebied waar Christus Koning wil zijn? Maar dan kan het toch niet dat wij zwijgen blijven? Dan is het toch uitgesloten dat wij in een kringetje om onszelf en ons bezit heen blijven lopen? Waarom wordt wel de stem van het humanisme vernomen? Waarom berusten wij erin dat we maar "een hollandse groep" worden geacht? Wanneer ons calvinistisch getuigenis duidelijk genoeg gehoord zou worden dan zou de ethnische barriere vanzelf vallen.

Wanneer we de boodschap binnen eigen kring houden en hoogstens fluisterend er tegen anderen over spreken bouwen wij zelf uit onze ethnische achtergrond een barriere, en niemand moet dan verbaasd daarover zijn. We moeten zo luid en dringend, desnoods lastig, spreken dat onze boodschap gezien wordt als een barriere en als de deur waardoor men kan binnengaan, niet bij ons, maar bij den Heer.

Waar zijn de publicaties onzer calvinisten die de aandacht van allen weten te trekken? Waar oefenen wij met man en macht invloed uit op radio, televisie en dagblad? Waar zijn onze mannen in de wetenschappelijke posities die durven spreken? Waar zijn onze bijeenkomsten waarop wij de politici dezer landen ter verantwoording roepen en om rekenschap vragen met het woord van onze Heer? Waar hebben wij onze plaats ingenomen in de councils of community services? Waar . . . zo kunnen we doorvragen. Vragen aan theologen, aan sociologen, aan ingenieurs, aan technici, aan journalisten, aan, ja aan wie allemaal niet?

We moeten elkaar geen verwijten maken. Maar we moeten elkaar wel met nadruk zeggen dat het gevaarlijk stilstaan is. Dat onze aangezichten zich naar de Godsstad richten, want niet hier, maar daar, ginds aan het einde van de weg van strijd en offensief, ligt Jeruzalem.

Na het Kerstfeest

IMMIGRANTEN-MIJMERINGEN

De wens van allen, die de familie A. Dof een gelukkig of gezegend of vrolijk Kerstfeest toewensen per kaart of per brief, is rijkelijk vervuld!

We hebben een prachtig Kerstfeest gehad! Alle kinderen waren thuis en de hooggeroemde Hollandse gezelligheid hebben we met ruime teugen ingedronken.

Dit jaar was het op 24 December ook al een beetje Kerstfeest, omdat deze dag op een Zondag viel. Zo vatte de dominee het ook op, die op deze dag een paar frisse kerstpreken hield. Op deze wijze hebben wij dit jaar, evenals voorheen in Holland, drie kerstpreken gehad; die kerstdiensten hebben ruimschoots bijgedragen tot onze feestvreugde!

Wat zijn wij rijk met onze Heiland!

Het is jammer, dat die feestdagen weer zo gauw tot het verleden behoren. Na alle voorbereiding is het feest zo spoedig voorbij.

Over die voorbereiding gesproken: daar hebben we dit jaar ons aandeel wel van gehad: 13 December: kerstavond van de mannenvereniging; 19 December: kerstavond van de jeugdverenigingen; 20 December: kerstavond van de vrouwenvereniging; 22 December: kerstavond van de jongere meisjes en jongens (girl's en boy's clubs); 23 December: kerstmiddag van de zondagsscholen.

Aangezien ons gezin in elk van deze leeftijdsgroepen vertegenwoordigd is, hebben Katrien en ik als deelnemers of gasten al die kerstfeestvieringen meegemaakt. We duizelden ervan!

—Er moet meer coördinatie komen in de kerstfeestvieringen, betoogt buurman Mol, en daar zijn we het roerend mee eens. Hij wil het in de rondvraag in de kerkeraadsvergadering aan de orde brengen, en we zullen hem hartelijk steunen!

Overigens is het een genoegen, om bij al de vieringen te aanschouwen hoe de leden van de verenigingen hun beste beentje voorzetten. Vooral die jeugdavonden waren werkelijk de moeite waard! Ik wist niet, dat er zoveel talent onder onze jongeren zat!

Eén programmapunt hadden alle verenigingen gemeenschappelijk: de kerstvertelling. De kerstvertelling! Daar heb ik eens wat over nagedacht, omdat die vertellingen me een klein beetje misselijk hebben gemaakt. Het was net alsof ik teveel zoetigheid had gehad, en daar kan een mens niet tegen.

Waarom is het, zo vroeg ik me af, dat in die kerstverhalen de mensen altijd op 25 December worden bekeerd? Waarom niet ervoor of er na?

Waarom "komt alles goed" in die verhalen op het kerstfeest, en niet ervoor?

Me dunkt, je heb veel meer aardigheid aan het kerstfeest, als je bijvoorbeeld op 20 December of desnoods nog op de vier-en-twintigste alles goed laat komen. Waarom krijgen we niet eens een kerstverhaal, waarin het dondert en bliksemt? Al jaren zit ik uit reactie te snakken naar een kerstvertelling zonder happy end, maar waarschijnlijk is er zoiets niet op de markt.

Vijf kerstverhalen heb ik moeten ondergaan en vrijwel het enige verschil tussen de vijf was, dat de personen steeds weer anderen waren. Overigens kwamen ze allemaal op hetzelfde neer. Ik heb ze allemaal onthouden, hetgeen niet te moeilijk is, als men slechts weet, dat de kern in elk verhaal gelijk blijft:

13 *December: kerstavond mannenvereniging*: broeder Van Deventer vertelt met veel gevoel het verhaal van de soldaat, die in de week vóór kerstfeest deserteert, om bij zijn meisje te zijn en de kerstkransen en zo te eten. Hij wordt evenwel gesnapt en aangezien er juist een wereldoorlog aan de gang is, wordt zijn vergrijp zeer ernstig geacht: hij wordt ter dood veroordeeld. In zijn laatste bittere uren wil Jan Soldaat aanvankelijk niets weten van de veldprediker. Hij verhardt zich, totdat hij in de verte klokken hoort beieren: het is kerstnacht!

Dit ontroert hem dusdanig, dat hij de veldprediker in zijn cel ontbiedt. Die nacht komt alles met hem goed, en als het morgenlicht daagt, vreest hij het vuurpeleton niet meer; neen, geenszins! De scherprechters komen evenwel niet opdagen, want op het laatste ogenblik heeft de dienstdoende generaal, ook ontroerd vanwege het kerstfeest, een amnestie uitgevaardigd, waardoor het doodvonnis gewijzigd wordt in zeven dagen zwaar arrest, hetgeen een aanmerkelijke verlichting van straf betekent. Diezelfde kerstdag nog verklaart de geredde soldaat aan de veldprediker, dat hij na afloop van de vijandelijkheden niet meer wenst terug te keren tot zijn bakkerij, maar zendeling wil worden . . .

19 *December: kerstavond Young People's Societies*: Henk Maat vertelt in het Engels van een jongeman, die filmster wilde worden in Hollywood, maar op de vooravond van Kerstfeest ziek en berooid terugkeerde tot de ouderlijke farm ergens op de prairies van North Dakota, alwaar hij de volgende dag naar de kerk ging, waarop hij het besluit nam, zijn leven te beteren . . .

20 *December: kerstavond van de vrouwenverenigingen*: kerstverhaal: een jonge moeder, die man en kinderen trouweloos verlaten heeft, wordt na veel naspeuringen door haar man ontdekt in een sanatorium in een vreemde stad. Op 25 December komt alles in orde.

22 *December: kerstavond van de jeugdclubs*: Een soldaat (niet te verwarren met de soldaat van de mannenvereniging) wordt vijf minuten voor de wapenstilstand op 24 December ernstig gewond. Wanneer hij op 25 December bijkomt uit zijn coma, vindt hij zijn oude moeder aan zijn bedzijde. Samen luisteren zij telefonisch naar een kerkdienst in het ziekenhuis, waarop het hele leven van de landverdediger verandert. Ook wordt hij lichamelijk weer beter.

23 *December: kerstmiddag zondagsscholen*: De "superintendent", Mrs. Van Wenen vertelt van een rijk meisje dat ontvoerd is, en op 24 December gered wordt door een calvinistische commissaris van politie. De rijke, doch ongelovige, ouders van het meisje reizen naar het verre oord, waar hun bevrijde dochtertje vertoeft, en brengen in dankbare stemming het kerstfeest door ten huize van de commissaris voornoemd. Dit kerstfeest verandert hun hele leven . . .

Dit waren dan de kerstverhalen van dit jaar. —Je moet er niet mee spotten, Arie, vermaant Katrien me. Inderdaad, ik moet niet spotten met al die kerstbekeringsgeschiedenissen. Maar ik vraag me af, of het nu helemaal onmogelijk is, om iets heel blijs en vrolijks te vertellen op dit grote feest van de Here Jezus.

Is er niets beters voor ons dan dat zoetelijk-vrome in onze kerstvoorbereiding? Weten we nu heus niets beters?

Wat mij betreft, mogen ze de Nobelprijs wel uitreiken aan hem of haar, die eens een kerstverhaal vertelt, waarin het meer gaat over de geboren Koning dan over de bekeerde mens!

We laten teveel bassen horen in onze feestcantates.

Boven in een slaapkamer hoor ik Katrien galmen boven het gezoem van de stofzuiger uit: "Ere zij God . . . !" En daar gaat het toch alleen maar om!

Arie.

NIEUWE CANADESE COMMERCIELE LUCHTVAART-POLITIEK OP KOMST?

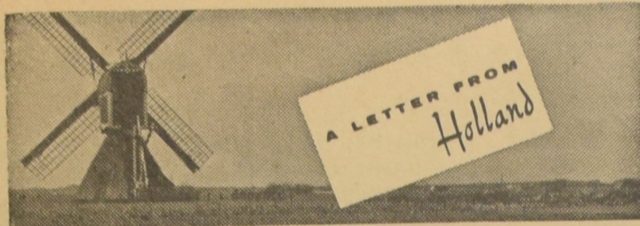
Volgens berichten uit Ottawa groeit in het Canadese kabinet het aantal voorstanders van een nieuwe commerciële luchtvaartpolitiek, die o.m. een fusie tussen de T.C.A. en C.P.A. zou inhouden. Beide luchtvaartondernemingen, T.C.A. is staatsbedrijf en C.P.A. particulier, zullen in 1961 aanzienlijke verliezen lijden. Voor elk der maatschappijen zou dit ca. $ 7 miljoen belopen.

Nu in januari 1962 de bilaterale luchtvaartovereenkomst met Groot-Brittannië in discussie komt, wil de Canadese regering zo sterk mogelijk voor de dag komen en pogen voordien tot een nationale Canadese luchtvaartpolitiek te komen. De moeilijkheid is echter dat bij een fusie van de C.P.A. en de T.C.A. de kans bestaat dat veel internationale goodwill verloren gaat.

De samenwerking, die men nodig acht, hoopt men te verkrijgen door oprichting van een holding company, waarin de regering een meerderheidsbelang en de Canadian Pacific Railway Co. een minderheidsbelang heeft. Men denkt over een verhouding van 70 tot 30. Beide luchtvaartmaatschappijen zullen onder eigen naam blijven vliegen. De winst zou dan ten gunste komen van de holding company, die deze vervolgens naar een overeengekomen maatstaaf zou verdelen.

Men verwacht dat op technisch gebied deze nieuwe vorm van samenwerking grote voordelen zal kunnen bieden. Men meent dat de luchtvloot op de duur zou kunnen worden teruggebracht tot drie standaardtypes, te weten vliegtuigen voor korte, voor middelgrote en voor lange afstanden. Bovendien zou de aankoop van supersonische vliegtuigen — die ca. $ 25 miljoen per stuk zullen gaan kosten — beter kunnen worden gefinancierd.

Volgens de Financial Post zouden de directies van de C.P.A. en de T.C.A. binnenkort terzake door de Canadese regering worden gepolst.

door Mej. Tjits Veenstra

Het is vandaag een rustige wereld. Op de wegen ligt zo'n spiegelgladde laag ijzel, dat verkeer bijna onmogelijk is. Er zullen zich heel wat zakenlieden zitten te verbijten van ongeduld nu zij vlak voor de kerstdagen, juist in de drukste tijd, binnen moeten blijven, maar daar stoort het weer zich nu eenmaal niet aan. Wij leven in een grillig klimaat. De vorige week maandag was het tien graden boven nul (50° Farenheit), even warm als in augustus, donderdag viel in het noorden van het land de vorst in en vrijdag schaatste men er op de tennisbanen. Zaterdag lag ons gehele land in het vorstgebied, zondag is op ondergelopen landerijen in Groningen, Friesland en Drente druk geschaatst, in de nacht van maandag op dinsdag vroor het meer dan tien graden Celsius, de volgende nacht regende het, en dat doet het nog. Maar het is een stille dooi, geen wind, eerder mist dan regen, in Friesland zegt men, dat de winter dan terug komt. In datzelfde Friesland zijn gisteren schaatswedstrijden gehouden, voor vrouwen in Beesterzwaag, Martha de Vries-Wieringa, de Friese schaatsster van 26 jaar won de eerste prijs, de tweede prijs was voor de zeventienjarige Marijke Fliesijn, de Friese jeugdkampioene. De heren hebben hun krachten gemeten op het ondergelopen land van Scherpenzeel bij Wolvega. Daar werd de nationale kortebaan-kampioen Jan Heitbrink in twee ritten verslagen door Geert Regts uit Nieuwebrug. Ook voor vandaag staan er wedstrijden op het programma, overal in ons land, zij zullen nog wel doorgaan, want al is het miezerig weer, de temperatuur schommelt om nul graden Celsius en zal niet boven + 2 graden Celsius stijgen. De Amsterdammers zeggen, dat we deze winter te danken hebben aan het feit, dat zij een kunstijsbaan hebben gekregen. Als je een paraplu op je verjaardag krijgt, regent het in geen zes weken, en nu ons land twee kunstijsbanen rijk is, kun je overal schaatsen.

Gisteravond hadden wij een kerstavond van de Bond van Vrouwen werkzaam in Bedrijf en Beroep, donderdagavond houdt de Nederlandse Christen Vrouwen Bond hier haar kerstavond. Als je wilt, kun je iedere avond kerstfeest vieren. Maar het indrukwekkendst wordt de kerstwijdingssamenkomst van heel Zeist in de hal van de Nederlandse Buurtvaart Maatschappij, de busonderneming. Daar komen ieder jaar duizenden bijeen om samen kerstliederen te zingen.

Op het drukste punt van Zeist staat een grote kerstboom, evenals in Utrecht voor het station. Tussen Kerst en Oud- en Nieuwjaar zal er weinig worden gewerkt in ons land, wie kan neemt de drie dagen er tussen op als snipperdagen en heeft dan 10 dagen aaneen vakantie.

De bond van Gereformeerde Vrouwenverenigingen bestaat op 9 mei 1962 vijfentwintig jaar, de bond telt nu ruim 23.000 leden, maar hoopt bij het jubileum 25.000 te tellen. Als geschenk heeft de bond een dikke enveloppe met inhoud gevraagd, die de leden moeten geven en waarvoor ze actie moeten voeren.

De gift is echter niet bestemd voor het bondswerk, maar voor verbetering van gebouwen en apparatuur van het christelijke ziekenhuis Jalalpur in Pakistan.

De Bond van Gereformeerde Jeugdverenigingen hoopt een jaar later te jubileren en denkt dan ook een gift af te staan voor een goed doel. Deze bond telt 31.871 leden, ruim 250 meer dan het vorige jaar. De stijging is wel niet groot, maar men is er toch dankbaar voor, want de laatste tijd ging het ledenaantal achteruit.

De meerderheid van de Tweede Kamer heeft zich achter het emigratiebeleid van de regering geschaard, wij krijgen dus een positief, maar geen actief emigratiebeleid. Men was het er alleen niet mee eens, dat de toekomstige emigranten ƒ 200 per persoon terug moeten betalen van het reisgeld dat de regering hen voorschiet. Die ƒ 200 zou in termijnen moeten worden betaald, de eerste termijn gaat 4 maanden na de aankomst in. In feite komt het er op neer, dat men 100 weken lang anderhalve dollar op zij zal moeten leggen. Een uitzondering zal worden gemaakt voor minderdraagkrachtigen.

De kamerleden vreesden, dat de serieuze emigranten zich hierdoor belemmerd in hun vrijheid zullen voelen, terwijl de luchthartigen het bedrag nooit terug zullen betalen. De KVP-er mr. T. Brouwer stelde voor, alleen de ongehuwde emigrant ƒ 200 terug te laten betalen. Minister Veldkamp stond welwillend tegenover de critiek en beloofde een en ander in overweging te zullen nemen.

De Tweede Kamer heeft ook de kinderbijslagwet aanvaard. Voortaan zullen niet alleen de loontrekkenden, maar ook de zelfstandigen kinderbijslagwet aanvaard. Voorgen met een inkomen beneden ƒ 4000 per jaar krijgen bijslag voor al hun kinderen, zelfstandigen met een inkomen tussen ƒ 4000 en ƒ 14000 vanaf het derde kind. Om dit mogelijk te maken, moet iedere werkende Nederlander een bepaald percentage van zijn loon afstaan, alleen ongehuwde vrouwen boven 45 jaar krijgen vermoedelijk vrijstelling.

De ongehuwde vrouwen in ons land (ook de ongehuwde mannen) beginnen zo langzamerhand protest aan te tekenen: zij zitten in het hoogste belastingtarief, moeten weduwen en wezen betalen, nu weer kinderbijslag, haar lonen liggen lager dan die van de mannen, terwijl de woningen voor de gehuwden zijn en zij bijna niet aan een flat kunnen komen, tenzij ze deze kopen of huren in de vrije sector.

We hebben nog al in spanning gezeten over Nieuw Guinea. President Soekarno had gezegd, dat hij op dinsdag, 19 december, zijn programma voor de bevrijding van Nieuw Guinea bekend zou maken, terwijl India een paar dagen daarvoor plotseling een militaire actic tegen Goa begon. Men was bang, dat wanneer zelfs de vredesapostel Nehroe met wapens ging kletteren, Indonesië helemaal geen rem meer zou hebben. Maar het is gelukkig meegevallen.

Gisteren heeft Soekarno enkel gezegd, dat Indonesië zich gereed moest houden voor een spoedige algemene mobilisatie en riep hij op tot het hijsen van de Indonesische vlag in Nieuw Guinea. De secretaris-generaal der Verenigde Naties heeft gevraagd of Nederland en Indonesië onderhandelingen over de kwestie willen beginnen. Zowel Nederland als Indonesië hopen dat de Verenigde Staten zullen bemiddelen.

In het Amsterdamse RAI-gebouw zal van 22 tot 27 januari 1962 de tentoonstelling "Het Landbouwwerktuig" worden gehouden.

Er is nu al een persconferentie voor gehouden. Daarbij werd verteld, dat gedurende de laatste tien jaar het aantal arbeidskrachten in de landbouw in ons land is verminderd met ongeveer honderdduizend, of te wel met gemiddeld 30 per dag. Derhalve moet men de landbouw mechaniseren. In 1962 zullen er in land- tuin- en bosbouw honderdduizend tractoren worden gebruikt, een trekkeruur kost nu ongeveer even veel als anderhalf manuur, vijf jaar geleden was het nog twee maal zoveel. In 1961 had 98% van de ingevoerde tractoren een dieselmotor. De export van tuinbouwprodukten stijgt voortdurend en bedraag op het ogenblik een miljard gulden per jaar, de helft van onze tuinbouwprodukten wordt uitgevoerd en 90% van onze bloembollen. Onze eigen industrie begint steeds meer tuinbouwwerktuigen te fabriceren.

Het aantal dodelijke spoorwegongelukken op overwegen neemt steeds toe. Tot 1 november zijn er in 1961 165 ongelukken gebeurd met 62 doden. De N.S. hebben dan ook een dringend beroep gedaan op het verkeer om goed op te letten bij de overwegen en niet door te rijden, als het rode licht brandt, de halve spoorbomen dicht zijn of de bel rinkelt ten teken dat er een trein in aantocht is. De meeste ongelukken gebeuren namelijk ten gevolge van onachtzaamheid.

Met ingang van 2 januari 1962 zal een kandidaat die autorij-examen heeft gedaan, meteen de uitslag krijgen en niet meer enige weken behoeven te wachten. Hij krijgt een schriftelijk rapport, maar nog geen rijbewijs, dat wordt later toegestuurd.

Begin februari komt er een nieuw vestigingsbesluit voor de textieldetailhandel, waarbij men geen diploma van vakbekwaamheid meer behoeft te hebben voor de verkoop van kousen en sokken. Zeer waarschijnlijk zullen wij dan nylons in de kruidenierswinkels kunnen kopen, vooral in zelfbedieningszaken. Daar zijn ook al pocketboeken te koop. Binnenkort kopen wij dus ook in Nederland: een pond suiker, een half pond margarine, een pakje zeeppoeder, de sprookjes van Andersen en een paar kousen.

De K.L.M. heeft, als eerste luchtvaartmaatschappij ter wereld, op Schiphol een volautomatische telexcentrale in gebruik genomen.

Het apparaat heeft een elektronisch brein en seint de binnengekomen telexberichten door naar de plaats van bestemming zonder dat er mensenhanden aan te pas komen. De centrale telt 48 binnenkomende en 60 uitgaande lijnen en zal volgend jaar ongeveer 5 miljoen berichten behandelen. Het is een van de belangrijkste knooppunten in het wereldomspannende telecommunicatienetwerk van alle luchtvaartmaatschappijen, het verbindt ruim 150 plaatsen en strekt zich uit van Tokio tot San Francisco en van Stockholm en Moskou tot Johannesburg.

In Frankfort am Main waren een Nederlandse schipper en zijn Duitse knecht spoorloos verdwenen, men vreesde dat er misdaad in het spel was en dat de knecht zich aan zijn baas had vergrepen. De politie heeft in Frankfort dagenlang naar de mannen gezocht. Zij bleken echter als goede vrienden samen verdwenen te zijn met de hele scheepskas (1000 Mark). Zij hadden genoeg van de Rijnvaart en wilden een baantje zoeken. Zij zijn in Rotterdam gepakt, van de 1000 Mark was nog 100 Mark over.

VROUWEN AAN HET "TRAM-ROER"

In de Amsterdamse tramremise is het Gemeentelijk Vervoer Bedrijf begonnen met de instructie van conductrices van het G.V.B., die vermoedelijk al in Januari zullen gaan fungeren als trambestuurster. Foto: Mej. J. v. d. Horst hoort hier de finesses van het besturen van een tram uit de mond van instructeur G. Werkhoven.

Netherlands New Guinea

On December 19th, the same day on which President Sukarno of Indonesia made his speech, the Netherlands Government published the following statement:

"Although the Netherlands Government has not yet received the complete text of President Sukarno's speech of this morning at Djockakarta, the Government has immediately paid attention to radio reports according to which President Sukarno seems to have announced an increased readiness of the Indonesian military forces.

It is the opinion of the Government that there is no reason whatsoever for such a measure. Recently the Netherlands has not only made far-reaching proposals in the United Nations for internationalization of the question of New Guinea with the help of the United Nations, but also has — after the compromise-proposal accepted by the Netherlands had obtained an ordinary majority in the General Assembly but not the required two-thirds majority — actively continued to search for other possibilities to arrive at a constructive arrangement for the future of Netherlands New Guinea.

It is the Government's opinion that in the procedure leading to such a solution, a phase of negotiations will have to be included.

As already announced in the letter which the Prime Minister addressed on December 8th to the President of the Second Chamber of the States General (the lower chamber of the Netherlands parliament) the Government is also examining the question in how far use could be made of the so-called Commission of Seventeen Nations, recently established by the General Assembly of the United Nations.

Furthermore, discussions have been going on with the United States and with the President of the General Assembly of the United Nations.

Measures like the ones which — accordingly to radio reports — have been announced by President Sukarno can, of course, only impede efforts to arrive at a peaceful solution of the New Guinea-question.

The Netherlands Government remains hopeful that the Government of Indonesia will observe its obligations as a member of the United Nations, and that the Government of Indonesia will remain willing to examine all methods leading to a peaceful solution".

The Netherlands proposal to the United Nation can be summarized as follows:

a. *self-determination* for the Papuan people, implying a free choice of its future. This choice might well result for instance in integration with Indonesia, independence, future association with the other part of the island of New Guinea, etc.;
b. *transfer of administration* to an (UN) International Development Authority with full executive powers;
c. *continuation of Dutch financial assistance* to the amount of about $ 30 million per year without any strings attached;
d. *United Nations fact-finding and enquiry* without any restrictions.

These proposals culminated in a Netherlands draft resolution of October 9th. When dealing with New Guinea the General Assembly, however, decided with Netherlands concurrence, to give priority to the compromise resolution presented by a group of thirteen African countries — the so-called "Brazzaville" countries. Votes cast on this Brazzaville draft resolution were 53 in favour 41 against and 9 abstentions (Canada voted in favour).

Although a majority thus proved to be in favour of this compromise-resolution, the required two-thirds majority was not obtained. Under these circumstances the Netherlands dicided not to press its own resolution to a vote.

645 BARTON ST. EAST
HAMILTON, ONTARIO
TELEPHONE LI 9-9810
☆ LI 9-9610

SLAGER'S FURNITURE & APPLIANCES LTD.

(Est. since 1952) *(Owned and operated by: J. De Haas - P. Kuipers)*

EXTRA BULLETIN

van Slager's Furniture & Appliances Ltd.

BESTE VRIENDEN,

Het is weer Januari en tijd voor de grote jaarlijkse opruiming.

Zoals U waarschijnlijk bekend zal zijn wordt elk jaar in Januari de grote Nationale Meubeltentoonstelling in Toronto gehouden, waar alle fabrieken hun nieuwe modellen voor het nieuwe jaar voor het eerst aan de handel tonen.

Dit jaar voor het eerst in ons 9-jarig bestaan hebben wij kans gezien van drie vooraanstaande meubelfabrieken (namelijk Lanark - Monarch en Restonic) hun complete 1961'er Toonzaal Collecties te kopen, tegen prijzen ver beneden onze verwachtingen. (Aan toonzaal modellen wordt in de regel door elke fabriek extra veel zorg besteed.)

Van McClary kochten wij de laatste 1961'er Refrigerators en Stoves. Tevens kochten wij een grote partij Karpet restanten in afwijkende maten (end of rolls), doch allemaal 1ste klas kwaliteiten, welke wij hebben laten knippen en afwerken tot redelijke room-size karpetten.

Wij hebben naast onze store en magazijnruimte nog een extra grote ruimte dicht bij de store gehuurd, om deze vloed van meubelen en electrische artikelen tijdelijk onder te brengen.

Voor deze massale fabrieks-opruiming hebben wij een speciale krant uitgegeven, welke U per post zal worden toegezonden, en waarin wij een gedeelte van de extra aanbiedingen hebben opgenomen. Wij hebben ons tot een gedeeltelijke specificatie moeten beperken vanwege de beschikbare ruimte in deze reclame folder.

De Sale begint Vrijdag 5 Januari, 's-morgens 9 uur

Onze store is gedurende deze Sale elke avond geopend tot 9 uur (behalve 's Zaterdags tot 6 uur). Wij hebben tijdelijk enkele extra verkopers aangenomen, teneinde U zo vlot mogelijk te kunnen bedienen.

Wacht niet tot U van familie of kennissen hoort over de vele extra koopjes in de Slager's Super Sale, maar kom nog deze week Uzelf overtuigen.

Hoogachtend,

SLAGER'S FURNITURE & APPLIANCES LTD.

Piet Kuipers. *Joop de Haas.*

Application of C.L.A.C. dismissed by Ontario Labour Relations Board

The Christian Labour Association of Canada had again applied for certification as a collective bargaining agent, this time for the employees of Tange Company Ltd, in Trenton, Ont. The Ontario Labour Relations Board has dismissed this application.

Assuming that many of our readers will be interested in the considerations of this Board, we print the full text of these considerations below. Lack of space compells us to print it in instalments. In our next issue we will continue. Editor

File No. 20576-60

ONTARIO LABOUR RELATIONS BOARD

Between:

Trenton Construction Workers Association, Local No. 52, affiliated with the Christian Labour Association of Canada, Applicant,

—and —

Tange Company Limited, Respondent.

REASONS FOR DECISION
of
L. A. MacLEAN, DEPUTY VICE-CHAIRMAN, & BOARD MEMBERS G. RUSSELL HARVEY and R. W. TEAGLE.

Application for certification.

The applicant association claims to be a newly-constituted trade union entitled to be certified as a collective bargaining agent under The Labour Relations Act. Its constitution states that it is affiliated with the Christian Labour Association of Canada (hereinafter referred to as the C.L.A.C.).

The constitution of the applicant declares, **inter alia,**

II Purposes

The purpose of the union shall be to represent the members on matters concerning grievances, rates of pay, hours of work, conditions of work and employment, and generally to promote their economic and social welfare as wage earners, through the practical application of Christian principles in collective bargaining and other means of mutual aid or protection in co-operation with the parent body.

III Membership

1. All employees of Tange Company Limited except foremen, management personnel and office staff, shall be eligible for membership.
2. Every applicant for membership shall fill out an application form prescribed by the Executive Committee.

The application form prescribed by the executive committee referred to in article III contains the following words,

THIS CERTIFIES THAT I, . . . hereby make application for membership in the affiliated union of the Christian Labour Association of Canada designated above, and pledge to uphold the Constitution and By-Laws of the C.L.A.C. and faithfully to fulfill my membership obligations.

The Board had occasion to consider the constitution of the C.L.A.C. in two previous cases, first in 1954 in the **Bosch and Keuning Case,** C C H Canadian Labour Law Reporter, 1949-54 Transfer Binder, ¶ 17,086, C.L.S. 76-455, and then again in 1958, in the **Woodbridge Concrete Products Limited Case,** C C H Canadian Labour Law Reporter, 1955-59 Transfer Binder, ¶ 16,105, C.L.S. 76-589.

For the reasons given by the Board in the **Woodbridge Case** we find that the applicant in the instant case is not an autonomous affiliate of a parent organization in the usual trade-union sense but is an "integral and organic" part and under the sovereign control of the C.L.A.C. The constitution of the applicant, therefore, does not stand alone but incorporates and must be read and interpreted with and subject to the constitution of the C.L.A.C.

While the Board in the **Bosch and Keuning Case** dismissed the application on other grounds it pointed out that,

The 'basis, aims, principles and objectives' to which the applicant for membership in the Association must pledge support, and the manner in which, according to the statements of the representatives of the applicant, they would be applied in practice, serve to impose restrictions on eligibility for membership in that prospective members are called upon to accept christian doctrine as a condition of membership.

The Board then drew the attention of the applicant to the human rights provisions of The Labour Relations Act and of The Fair Employment Practices Act, and cautioned the applicant that it should give attention to these matters before it submitted any further applications.

The article of the constitution relating to membership at the time of the **Bosch & Keuning Case** read as follows:—

All employees who have reached the legal age for taking employment, and who express agreement with the basis, aims, principles and objectives of the C.L.A. of C., and pledge support of the Constitution and By-laws, are eligible to membership. Application is made to the appropriate Local and acted upon at a meeting of the Local. If any member objects to acceptance of an applicant he shall voice his objections at the next meeting of the Board of the Local which shall investigate the complaint and bring its recommendation to the next meeting of the Local.

Later, in the **Woodbridge Case,** the Board observed that, notwithstanding its caution in the **Bosch and Keuning Case,** the C.L.A.C. had still not altered its membership provisions. In referring to the latter case, and the evidence then before it in the **Woodbridge Case,** the Board said,

At the hearing in that case, (Bosch & Keuning) the applicant was represented by Messrs. Fuykschot and J. Vriesinga. In reply to a question from the Board as to whether, under the membership provisions of the Christian Labour Association of Canada, a Mohammedan would be admitted to membership, Mr. Fuykschot replied categorically that such a person would not be admitted.

At the hearing in the instant case, Mr. Fuykschot, the General Secretary of the national organization, again testified on behalf of the applicant and, when he was reminded by the Board of his testimony in the earlier case, he stated that the organization would accept into membership a Mohammedan, that no person seeking membership is asked 'what Church he belongs to'. During the presentation of argument, several members of the Board indicated to counsel for the applicant that the conflict between the statements made by Mr. Fuykschot at the hearing in the **Bosch & Keuning Case** and in the instant case raised in their minds grave doubts as to which statement represented the true view of the Christian Labour Association of Canada. Nevertheless, no additional evidence was forthcoming at the hearing as to the policy or the practices of the Christian Labour Association of Canada in regard to membership.

Following the dismissal of its application in the **Woodbridge Case,** the membership provisions, and some other provisions of the constitution of the C.L.A.C., were amended in May, 1960. This constitution now reads in part,

Art. 2 Basis: The Christian Labour Association of Canada (C.L.A. of C.) bases its program and Activities on the Christian principles of social justice and love as taught in the Bible. Those principles are more fully defined in Article 4 and Supplement "A" of this Constitution. Art. 3 Aim: The aim of the C.L.A. of C. is, to organize workers in trade and industrial unions, for the purpose of propagating, establishing and maintaining justice in the sphere of labour and industry, and promoting the economic, social and moral interests of the workers through the practical application of Christian principles in collective bargaining and other means of mutual aid or protection.

Art. 4 **Principles:**

Christian social principles are basic concepts for just and charitable relationships among men which are taught in both the Old and New Testament of the Bible, and are given expression in society through adherence to ethical and moral standards that reflect such social principles. In the field of labour these principles have bearing especially upon the dignity of human beings and their equality before God; their rights in regard to sharing in the benefits of creation resources and cultural progress; relationships of men among one another and responsibilities toward each other and to society as a whole. These principles are more fully defined in Supplement "A" of this Constitution.

Art. 5 Practices: The C.L.A. of C. actively engages in the taking of practical measures to apply Christian social principles in concrete situations in the labour field, and promote such application by such means as are legitimate and in the best interests of the organization. Some of these activities are set forth in Supplement "B" of this Constitution.

Art. 6 Membership: **All employees who have reached the legal age for taking employment and who by signing a membership application form pledge to uphold the constitution and by-laws of the Christian Labour Association of Canada to faithfully fulfil their membership obligations, shall be accepted as members of the C.L.A. of C.** or any one of its affiliated local organizations. Application is made to the appropriate local and acted upon at a meeting of the Local. If any member objects to acceptance of an applicant he shall voice his objections at the next meeting of the Board of the local which shall investigate the complaint and bring its recommendation to the next meeting of the local. **Application may also be made to the national executive committee which shall pass upon such applications. No applicant for membership shall be refused by reason of colour, creed, race or national origin.** (emphasis added).

. . . **A member may be suspended by the Board of a local by reason of violation of the pledge made at the time he applied for membership** . . . (emphasis added).

By-laws

Art. 11 **Local Board and Officers:** The Board of a local shall be constituted of the President, the Vice-President, the Secretary, the Treasurer and the Assistant Secretary-Treasurer. Officers shall be elected by majority ballot at a regular meeting of the Local properly announced to the membership . . .

. . . The Board of a Local has the right to present a nomination of candidates for the offices above named.

. . . **No one shall be nominated who is not qualified to give leadership that is in harmony with the character of the C.L.A. of C. or whose public conduct might reflect unfavourably upon the organization** . . . (emphasis added).

Art. 16 Order of Business. **Except that every meeting held in the interest of or under auspices of the C.L.A. of C. shall be opened and closed with prayer — with Scripture reading and/or singing of an appropriate song at the option of the presiding officer — the Secretary of each subdivision of the National Executive Committee, or the committee in charge of the meeting shall provide the order of business or program for the meeting.**

(To be continued.)

CLASSIFIED ADS

For "letters under number" $ 0.50 extra.
Birth-announcements $ 3.00
Engagement-announcements . $ 3.00
Marriage and anniversaries . . $ 4.00
Notifications of death . . $ 4.00
Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

— — —

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 2.00. Every word more 5¢
Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Mr. and Mrs. T. C. Strikwerda, 116 Queen Street, Bowmanville, Ont. announce the marriage of their daughter

ELIZABETH
to
Mr. THEUNIS SIKMA,

son of Mr. and Mrs. G. Sikma, Orono, Ont.

The marriage took place on Saturday, December 30th, 1961 at the Rehoboth Christian Reformed Church at 2:30 p.m.

Op Zaterdag 6 Januari 1962 gedenken, zo de Here wil, onze lieve ouders en grootouders

Mr. & Mrs. R. DYKSHOORN

hun 25-jarige echtvereniging.

Met hen zijn wij dankbaar tot God voor deze rijke zegening.

Ada en George Struyk.
Carolyn.
Paul.

P.O. West Flamboro, Ont.

On Thursday Dec. 21 suddenly left this life our dear husband and father, after a happy marriage of 18 years,

LUBBERTUS HORLINGS,

at the age of 42.

He went to his eternal Home. This knowing strengthens our sorrow.

Mrs. J. Horlings.
Andy.
Margareth.
Sandra.
Jenny.
Marjorie.
John.
George.

Smithers, B.C.

De kerkeraad van de Chr. Ref. Church van Smithers, B.C. geeft met leedwezen kennis van het overlijden van haar medebroeder ouderling

LUBBERTUS HORLINGS.

Het vele werk door hem in dit ambt verricht zal bij ons in dankbare herinnering blijven. Trooste de Here de bedroefde weduwe en kinderen met Zijn genade.

Namens de Kerkeraad,
J. VanderSchaaf, Vice Pres.
T. Bandstra, Clerk.

De beste pepermunt is nog steeds King!

Vertegenwoordigers:

Peter Miedema Co. Ltd.
LONDON, ONT.

Heden behaagde het de Here, tot onze diepe droefheid, plotseling van ons weg te nemen, mijn geliefde vrouw, onze zorgzame moeder

FETJE PIERSMA
(Siderius),

op de leeftijd van 30 jaar.

"Want het leven is mij Christus en het sterven gewin." Phil. 1:21.

Gerke Piersma.
Peter.
Arthur.
Harvey.

Wainfleet, 19 Dec. 1961.
R.R. # 2, Ont.

In Zijn ondoorgrondelijke wijsheid heeft de Here plotseling tot Zich genomen onze geliefde dochter, zuster en schoonzuster,

FETJE PIERSMA,

op de leeftijd van 30 jaar.

Dunnville, Ont.:
Mr. & Mrs. O. Siderius.
Windsor, N.S.:
Fop en Lila Siderius.
Beamsville, Ont.:
Agnes en William Bennink.
Irene en Dick Piersma.
Grimsby, Ont.:
Diana en Gerald Eikelenboom.
Dunnville, Ont.:
Jerry Siderius.
John Siderius.

19 December 1961.
Wainfleet, Ont.

Plotseling behaagde het de Here tot Zich te nemen onze geliefde schoondochter-zuster, echtgenote van Gerke Piersma,

FETJE PIERSMA,

op de leeftijd van 30 jaar.

St. Ann's, Ont.:
Mr. & Mrs. P. R. Piersma.
Beamsville, Ont.:
Janny & John Van Berkel.
Wainfleet, Ont.:
Tine en Joe Veldhuizen,
St. Ann's, Ont.:
Thomas Piersma.
Obbe Piersma.

19 December 1961.
Wainfleet, Ont.

Eerste Kerstdag nam de Here onverwacht tot zich onze zeer geliefde zoon en broeder,

MARK,

oud 19 jaar.

"Gods weg is in het Heiligdom."

R.R. # 3, Seaforth, Ont.:
Mr. & Mrs. P. Huizinga.
Toronto, Ont.:
Heather - Anne.
Richmond, B.C.:
Joe & Dena.
Forest, Ont.:
John.
Toronto, Ont.:
Donna.
Seaforth, Ont.:
Jack.
Wilma.
Jerry.

"Never a dull moment in Ma's house."

Voor gezelligheid en goede service phone or write

MA SCHUURMAN

39 Indian Trail, Toronto 3, Ont. RO 2-7846.

SCHR. LESSEN ENGELS

Cursussen voor Beginners, Kerktaal, Gevorderden en Vooropleiding Highschool. Cursus Nederlands voor kinderen. Laag lesgeld. Vraagt vrijbl. inl. K. Kramer, 2228 11 Ave., Greeley, Colo., U.S.A.

EGG ROUTE AANGEBODEN

in Noord Toronto, die een zeer ruim bestaan oplevert. Brieven onder no. 1439, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

MARRIED MAN WANTED

on modern dairy-farm; fully experienced, good wages. Two bedroom house with all conveniences. Contact Rev. D. N. Habermehl, 196 Parkview Cres., Newmarket, Ont. Phone TW 5-4680.

Meisje, 18 jaar, wil graag

CORRESPONDEREN

met nette jongeman. Brieven onder no. 1440, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Twee jonge vrouwen, wonend in Ontario, zoeken

KENNISMAKING

of correspondentie met twee algemeen ontwikkelde heren, met Christelijke beginselen, leeftijd 35—40 jaar. Brieven onder no. 1441, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Eenv. jongeman, Chr. Ref., zoekt

KENNISMAKING

met dito meisje, onder 35 j. Brieven, liefst met foto, onder no. 1438, Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

---

145 Acre Dairy Farm

met melkcontract. Groot stenen huis, van alle gemakken voorzien. Beste barns. Silo. Bulkcooler, tractor, ploeg, combine. Bijna allemaal stamboekvee Holstein. Best land, sandy loam. 14 mijlen van Hamilton. Vraagprijs $ 55,000.00. Met $ 15,000.00 down.

Te huur: 35 ACRE TUINGROND. Goed huis en barns. Varkenshok. Moet een goed gezin wezen. Een goede kans voor iemand om hier te komen, en dan omkijken voor een farm. Huur 75.00 dollar per maand. Farm is ongeveer 7 mijlen van Burford, Ont. Voor een jaar is de farm te huur.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. E., Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894.

Van Spengen lacht, om elke vracht!

Verhuizingen door geheel British Columbia. Wij verpakken en verzenden over zee en land.

Packing, Crating, Shipping

A. VAN SPENGEN
Custom Broker
5743 St. Margaret St.
Vancouver 16, B.C. HE 1-7834

FOR OVER 20 YEARS ESTABLISHED AND LICENSED

WRECKING AND SALVAGE YARD AND BUSINESS

This well known, high profit giving business is for sale as the owner wants to retire. Here is a tremendously good opportunity for the right person. The large yard has a 10 room house, buildings for storage, workshop and small office and is located on highway at the industrial city of Welland.

Three large trucks, 2 paper & metal pressers, 1 crusher with motor, 1 smelter, 1 platform scale (25,000 lbs.), 1 smaller scale (2,000 lbs.), all equipment for this business operation and contracts with factories included in sale.

Statements of turn-over and net profit available.

PRICE $ 50,000.—. Mortgage of $ 40,000.— available at 6% with very easy terms. Required down-payment only $ 10,000.—. Also for sale the owner's house, which is a beautiful 4 bedroom ranchstyle brick bungalow with attached garage, recreation room and many, many extras. Located not far from the business yard and highway and river. This beautiful, large brick house is for sale for only $ 4.700.— down and full-price to be arranged.

Contact for full information and appointment

K. KRAAY, REALTOR
15 KING STREET, ST. CATHARINES, ONT.
Office phone MU 5-4245 Res. phone WE 4-1813.

HOLLANDSE SCHEUR-KALENDERS

Honigdroppels
Maranatha
De Banier
Filippus
Kruimkens van 's Heren tafel.
Uit de fonteinen des Heils.

$ 1.50 franco per post.
Hollandse en Engelse Bijbelse dagboeken.

Chr. Book Centre
Anton Lammers
36 Longwood Road North
HAMILTON, ONT.
Phone JA 2-1234

AL WAT NODIG IS

voor de instandhouding van 't lichaam en de genezing onzer ziekten wordt ons in de natuur geschonken! Wij kennen de krachten der kruiden en leveren al 36 jaren de onschad. Florakruiden tegen 53 slep. ziekten met prachtresultaten. Toezend. desgew. in blanco verpakking.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd.) à $ 15.00 bij vooruitbetaling.

Meldt Uw ziekte en klachten aan

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

Lambert Huizingh
Accredited Public Accountant and Auditor
Commissioner for taking Affidavits
•
Box 315
BRADFORD, ONT.
Telephone: PR 5-2282
Telephone: RAndolph 8-4741
•
51 King Street East
OSHAWA, ONT.
Residence: AURORA, ONT.
PArkview 7-9797

Ask for our New Catalogue!

Young People Societies
Men and Women Societies

A great variety of

★ STUDY BOOKS
★ BIBLES
★ NOVELS
★ PRINTING
★ RECORDS

BOOKS for the HOME and the SOCIETY

SPEELMAN'S BOOKHOUSE
10 Golfdown Dr., REXDALE, Ont.
CH 9-6662

"Children's Bible"
A. De Vries (English) $ 4.95

LIGA
Vaderlig
Oòk .. droog uit de hand!
Krachtige Kost voor het Kind!

Anne De Vries

THE CHILDREN'S BIBLE
(English Translation)

$ 4.95 POSTPAID

Chr. Book Centre
ANTON LAMMERS
36 Longwood Road North
HAMILTON, ONT.
Phone JA 2-1234

P. De Haan & Zonen

AUTOHANDEL, REPARATIE, SERVICE & BENZINE

FINA STATION
1590 MAIN ST. W.
Hamilton
JA 9-7944
of
FU 3-7380
Zondags gesloten.

WILLEM G. POOLMAN
advocaat
notaris
meester in de rechten
330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334
's avonds HU 1-8283
NEDERLANDSE EN CANADESE RECHTSADVIEZEN

ASSISTANT FARM MANAGER

needed for our extensive farming operations in Nova Scotia.
Thorough and up to date knowledge of Dairy cattle, Beef cattle, Sows and Hogs, and technical knowledge of machinery required.
Must also be able to assume leadership and must have organizing abilities. Preferably married.
State age, family circumstances, education, religious persuasion and career when reflecting.
Good house available. Not too far from Chr. Ref. Church of Kentville, N.S.

BONDA FARMS LIMITED
Box 209, Middleton, N.S.

Wegens ouderdom der eigenaar zeer voordelig te koop een

DAIRY FARM met Melkcontract

125 acres best land, "Pure bred" Holstein vee, machines, hooi, stro en graan.

Prima 5 slaapkamer huis, voorzien van badkamer enz.

Beste, zo goed als nieuwe barn met silo en melkhuis.

Prijs $ 28.000.—. Gevraagd downpayment $ 8.000.—. Hypotheek van $ 20.000.— verkrijgbaar à 6%. Maandelijkse betalingen slechts $ 150.—, rente en aflossing inbegrepen.

K. KRAAY, REALTOR
15 KING STREET, ST. CATHARINES, ONT.
Telefoon MU 5-4245 of WE 4-1813.

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Kitchener, Ont., H. W. Kroeze te Clarkson, Ont.

te Owen Sound, Ont., W. Van Dyk te Hamilton I, Ont.

te Hoboken, N.Y. (U.S.A.), F. Guillaume te Toronto (Annette St.).

Aangenomen

naar Oak Harbor, Wash., W. L. De Jong te Houston, B.C.

naar Fort William, Ont., A. G. Van Eek van Exeter, Ont.

Bedankt

voor Dundas, Ont., J. Nutma te Acton, Ont.

SEMINAR OF EVANGELISM WORKERS IN EDMONTON

The work of evangelization in the city of Edmonton, Alberta, is making fine progress. This month the workers in evangelization of the five Christian Reformed Churches of Edmonton came together for a weekend of study and discussion under the direction of the Edmonton minister of evangelism, the Reverend M. Vrieze. Theme of the seminar was "The open door in Edmonton". The three topics discussed were: a. where are the open doors in Edmonton? b. evangelization in a modern Canadian society, and c. who enters the open doors in Edmonton?

Three panel discussions stimulated the thoughts of those who were present. Mr. John Versfelt, administrator of the evangelization activities in Edmonton, gave a brief sociographic review of the various districts and areas, with their population, of Edmonton. An exposition of evangelistic material both from the Netherlands (especially Baarn) and this continent attracted much attention. A review of what has been done during the past year in Edmonton revealed that Christian Reformed Edmonton has worked hard. An evangelistic monthly, The Window, is being published under the editorship of the Rev. M. Vrieze. A Christian Reformed Counselling Centre is organized and works in close cooperation with the Edmonton Council of Community Services. Thousands of tracts and letters, magazines and other evangelistic material has been mailed out to contacts among the unchurched, both in the Dutch and in the English language. New Sundayschools were organized, as were evangelization boys and girls clubs. Much work is done in hospitals. A special follow up program in connection with the Back to God Hour broadcast is followed. Several hundreds of bibles have been placed in the hands of people who did not have a bible any more. Both the older and the younger members of the churches are constantly mobilized for this great task, where everybody can do his share. Sundayschool courses and other courses for evangelism have been given regularly. More seminars have already been planned for the coming year, in order to have a well-trained group of regular workers in this great work.

COMMITTEE FOR JUSTICE AND FREEDOM

Het comité "For Justice and Freedom" verzoekt ons het onderstaande mede te delen:

Sinds de vorige verantwoording ontving het "Committee" weer de volgende bedragen: de G. te L. $ 10.—, Loc. E. te R. $ 16.88, D. te B. $ 5.—, P. te N. $ 2.—, R. te C. $ 1.—, D te C. 10.15, V. te W. $ 15.15, T. te P. $ 5.—, Z. te B. $ 25.—, V. te P. $ 10.—, S. te H. 2.—, totaal $ 102.18.

Hartelijk dank voor deze mooie giften.

Mogen wij nogmaals in herinnering brengen, dat onze eerste actie wellicht enkele duizenden dollars zal kosten!

Voorts, dat na de onderbreking vanwege de feestdagen, wij zeer binnenkort voor de eerste hoge uitgave geplaatst zullen worden, en **dat het van U afhangt, of dit mogelijk zal zijn onder God's zegen?!**

Laten wij dan werken, zolang het nog dag is, zolang de mogelijkheid er nog is voor deze zaak van "Recht en Vrijheid" op te komen.

The Committee for Justice and Liberty,
P.O. Box 151,
Rexdale, Ont.

INGEZONDEN:

"United Appeal"

Het komt de laatste tijd nogal eens voor, dat de ene C.C.-medewerker de andere(n) in de haren vliegt. Een rage, die niet altijd even gezellig blijkt te zijn. Wees gerust, de bedoeling van dit schrijven is slechts: een aanvulling met recente plaatselijke cijfers te geven bij de vier artikelen over "the United Appeal", die verschenen van de hand van Dr. Kooistra. Met interesse heb ik deze stukjes gelezen, mede omdat ik dit jaar, als z.g. team-captain voor de U.C.F.-campaign, nauw betrokken was bij het door hem behandelde.

De vraag, die Dr. Kooistra stelde, was: Zullen wij helpen "the united way"? Zullen wij meedoen aan deze liefdadigheid-op-groteschaal? Omdat deze vraag **leeft** in onze kring en ik al enkele malen critiek moest aanhoren van mensen, die op deze manier niet wilden helpen, want

1. "de Rooms Katholieken gaan er met het leeuwendeel van door;"
2. "van ons staat er geen enkele instelling op de lijst";
3. "ik betaal al plenty aan kerk, diaconie, school etc.";
4. "er blijft daar zoveel aan de strijkstok hangen";

doe ik U hierbij de cijfers toekomen voor 1961 van het United Community Fund voor groter Edmonton. De groepering is van het Fund, de verdere indeling van mij en vanwege de plaatsruimte zijn de minder belangrijke posten bij elkaar gevoegd.

Budget 1961 voor 46 agencies bedraagt in totaal $ 931.300.— (dit is ruimschoots bijeengebracht, dus deze bedragen worden ook werkelijk uitbetaald!), verdeeld als volgt:

Health Agencies: Red Cross $ 175.000.—, Alcoholism Foundation $ 30.000.—, Mental Health Ass. $ 41.000.—, Nat. Institute for the Blind $ 24.500.—, St. John Ambulance $ 22.500.—, V.O.N. $ 36.500.—, Polio, Cerebral Palsy etc. $ 59.200.—. Totaal $ 388.700.—.

Welfare Agencies: Prot. Christelijk, Salvation Army $ 65.000.—, Home ongeh. moeders United Church $ 16.200.—, diversen $ 18.500.—. Totaal $ 99.700.—.

Rooms Katholiek, Family Welfare $ 14.000.—, Good Shepherd Home (moeilijke kinderen) $ 8500.—, Charities $ 7.000.—, diversen $ 17.700.—. Totaal $ 47.200.—.

Joods, Family Services $ 9.500.—.

Algemeen, Family and Emergency Service $ 80.200.—, Community Services $ 50.000.—, Reclassering $ 33.200.—, diversen $ 28.500.—, totaal $ 191.900.—.

Totaal Welfare Agencies $ 348.300.—.

Youth Agencies: Prot. Christelijk, Can. Girls in Training $ 2.000.—, Y.M.C.A. $ 75.000.—, Y.W.C.A. $ 38.500.—, totaal $ 115.500.—.

Rooms Katholiek, totaal $ 19.800.—.

Algemeen, Boy Scouts $ 35.500.—, Girl Guides $ 7.500.—, diversen $ 16.000.—, totaal $ 59.000.—.

Totaal Youth Agencies $ 194.300.—.

Met een klein beetje optelwerk is uit bovenstaande cijfers af te leiden, dat van het totaalbedrag rechtstreeks $ 67.000.— gaat naar R.K. instellingen, $ 215.200.— naar Prot. Chr., $ 9.500.— naar Joodse, en dat $ 639.600.— ten goede komt aan de bevolking in het algemeen. Hierbij moet ik de opmerking maken, dat ook enkele der R.K. instellingen ten dienste staan "zonder aanzien des persoons", zoals het Katholieke tehuis voor ongehuwde moeders, dat vorig jaar ca. 170 niet-katholieke meisjes opnam. (Men mag daarover denken, wat men wil, maar het feit ligt er.) Natuurlijk moeten we die factor ook in het oog houden, wanneer we naar de Prot. Chr. cijfers kijken, want het is een bekend feit, dat bij de Salvation Army en de Y.M.C.A. iedereen voor hulp en advies terecht kan.

Hoe de verhoudingen in andere steden liggen, kan ik uiteraard niet beoordelen. Wie echter in Edmonton het praatje rondstrooit, dat geweldige bedragen in de toch al goed gespekte R.K. zak verdwijnen, vertelt fabeltjes! De $ 67.000 is nog geen 7½% van het totaalbedrag, waarbij we bovendien bedenken, dat ook R.K. vrijwilligers meewerken in de campagne en dat ook het R.K. deel der bevolking meebetaalt. Een rol bij het vaststellen van deze uitkeringen speelde het feit, dat hun inrichtingen veel goedkoper kunnen werken dan andere soortgelijke, omdat ze kloosterzusters in dienst hebben. En hiermede is bezwaar no. 1 m.i. voldoende weerlegd.

Dat er "van ons" geen enkele instelling op de lijst staat, is geen reden om dan maar niets te geven. Integendeel ... het is een feit, dat tot sober nadenken stemt. Het is een aansporing om eindelijk ook eens iets te gaan doen op het gebied van "social services", zodat we onszelf een plaats op de lijst verwerven! Tot zolang kunnen wij ons steentje bijdragen door, zoveel we kunnen, het mooie werk van de Salvation Army te steunen.

"Ik betaal al plenty aan de kerk etc. etc. en dus ..." Goed, laten we aannemen, dat de spreker inderdaad naar vermogen aan de kerk en aanverwante instellingen geeft. Maar dan is er in zijn redenering toch iets ernstig fout! Hij leeft in dit land n.l. niet alleen als lid van zijn kerk en supporter van zijn gereformeerde organisaties, maar ook als Canadees burger en als inwoner van zijn stad. Ik begrijp wel hoe hij tot deze denkwijze kan komen, wie als immigrant jarenlang de bladen in onze kring leest, kan werkelijk de conclusie trekken, dat er niets anders meer bestaat dan onze eigen instellingen.

Maar zijn er door het gehele land ook onder ons geen langdurige zieken, gebrekkige kinderen, geesteszieken? Hebben wij het Rode Kruis niet nodig, de Mental Health Association, de V.O.N. en noem maar op? En zelfs al zouden we hun diensten nimmer inroepen, dan is het toch onze plicht als christen en burger om deze organisaties te ondersteunen, **ieder in zijn eigen omgeving**. Hebben wij er ook niet veel belang bij, dat de jeugd van onze stad in de vrije tijd wordt opgevangen door de Boy Scouts en de Y.M.C.A.? Of is de toenemende jeugdmisdaad niet onze business? De tekst, die iemand vermanend boven m'n hoofd gezwaaid heeft, luidt: "Doet wel aan allen, maar inzonderheid aan de huisgenoten des geloofs". Hoe merkwaardig, dat hij zich dan alleen aan het tweede gedeelte houdt....

Nu kom ik aan het vierde en **laatste bezwaar: Er blijft zoveel aan de strijkstok hangen.** Dit is echter niet waar. De kosten van deze Edmonton campagne bedragen $ 42.300.— en de kosten van de uitgebreide administratie over een jaar $ 41.800.—, bij elkaar dus $ 84.100.—. Een aardig sommetje, inderdaad, maar van het bijeengebrachte bedrag van ruim 1 miljoen is het nog geen 8½%. De instellingen in Noord Alberta, die nog niet bij het United Fund zijn aangesloten, die hun collectes apart houden, zijn aanmerkelijk duurder uit!

Denk nu niet, dat ik helemaal geen critiek op de gang van zaken heb. Er zijn in dit liefdadigheid-bedrijven-op-grootscheepse-wijze wel dingen te vinden, die ik graag anders zou zien. (Dr. Kooistra heeft hier al verscheiden punten onder de loupe genomen.) Maar we leven in 1961, een district kan niet behoorlijk bestaan zonder op volle toeren draaiende health-, youth- en welfare services. Wanneer die allemaal apart blijven of gaan collecteren, zouden de mensen het gauw moe worden. Wie elke week maar weer een andere collectebus onder de neus gedrukt krijgt, wordt op den duur moedeloos en het geven zat. Of dit nu in bijbelse zin "goed" is of niet.

Daarom — hoewel uitdrukkelijk vooropstellend, dat dit collectief geven nimmer een excuus mag worden om de persoonlijke handreiking aan de behoeftige op onze weg achterwege te laten — is het mijn overtuiging, dat we nog meer de kant uit moeten van het United Appeal, zodat werkelijk al deze services in de actie verenigd zijn. Dan hebben we geen "liefdadigheidsbelasting" nodig, maar blijft het voor ieder een blij en vrijwillig geven. En dan wordt het na verloop van tijd een vast onderdeel van onze levenswijze, zoals het kerkgeld, de verzekeringen en de afbetaling van het huis!

Met dank voor de plaatsing,
Uw
Tini Van Ameyde.

NASCHRIFT.

Gaarne plaatsen we enkele opmerkingen bij dit "Ingezonden" van onze zeer gewaardeerde Mrs. Tini Van Ameyde, dat ons door onze Editor, Mr. D. Farenhorst, ter inzage werd gezonden.

Als geheel kunnen we het beschouwen als een waardevolle aanvulling op wat ik eerder opmerkte in mijn: "Zullen we helpen — the united way?".

De schrijfster laat ons zien, dat in Edmonton de kosten verbonden aan het bijeenbrengen van de gelden voor "United Appeal" liggen rond de 8%, een cijfer dat ook door mij werd vermeld. Zij vergelijkt dit wel met de kosten van **fund-raising** door andere organisaties, maar gaat niet in op het probleem van de **effectiveness** van deze methode als vergeleken bij subsidie door de overheid door middel van een (geringe) toename in de belastingdruk.

Het geheel maakt de indruk dat Mrs. Van Ameyde misschien iets enthousiaster is over wat gedaan en bereikt wordt in **the united way** dan ik ben; ik zou zeggen, zij is met echt vrouwelijke voortvarendheid **team-captain** geworden en ik verwacht dat zij een goed **job** gedaan heeft! Ik ben daar ook blij om, want zoals ik reeds opmerkte, we kunnen de **United Appeal** niet missen in de huidige stand van zaken.

Dit mag ons echter niet weerhouden een aantal critische vragen te stellen. Zo werd ik getroffen door deze zin in het stuk van onze medewerkster: "Hebben wij er ook niet veel belang bij, dat de jeugd van onze stad in de vrije tijd wordt opgevangen door de Boy Scouts en de Y.M.C.A.? Of is de toenemende jeugdmisdaad niet onze business?" Bij alle waardering die we hebben voor het werk van genoemde organisaties in het geheel van de samenleving, doet het toch wat vreemd aan, dat de bestrijding van jeugdmisdaad wordt herleid tot "charity", liefdadigheid. Ook als ik dit lijstje van Mrs. Van Ameyde bekijk met de bekende indeling in "Health, Welfare and Youth Agencies" komt de vraag "wat zijn nu eigenlijk de werken van publieke barmhartigheid?" sterk op me af. Ik zie in het lijstje dat de Can. Girls in Training in Edmonton $ 2000.— hebben ontvangen. Ik ben wel blij voor die Girls, maar wat is dit anders dan het meisjesclubwerk van de United Church?

Zullen wij voor onze bejaarden een "old age pension" ontvangen van de regering, maar moeten de gezinnen, waarvan de broodwinner voor lange tijd in een **mental hospital** moet worden opgenomen, afhankelijk zijn van de locale barmhartigheid? Zullen we door de United Appeal wel de blinden helpen, maar niet de doofstommen? Hoort de verzorging van polio-patienten wel bij de publieke barmhartigheid, maar — gelijk op vele plaatsen het geval is — vallen de slachtoffers van rheumatiek er buiten?

Op mijn bureau ligt een brief van een **association for retarded children.** De Campaign Chairman schrijft daarin: "**A grant is received from the Department of Education but the difference between this grant and the actual class operating costs and building construction costs and building maintenance must be met by charitable means**". Het gaat hier dus niet om wat extra's dat de publieke barmhartigheid wil doen voor de achterlijke kinderen, maar om "class operating costs", die door "charity" betaald moeten worden. Echter het onderwijs aan de normale kinderen wordt door de overheid uit de opbrengst van belastingen bekostigd. In die lijn geredeneerd zou alleen een "**home and school association**" van een school voor **retarded children** in aanmerking komen voor hulp van **public charity.** Hier liggen dus allerlei voetangels en klemmen.

Ik onderstreep echter ondanks mijn critische vragen, dat we ons niet afzijdig mogen houden van soortgelijke acties. Om bij het genoemde voorbeeldje te blijven: ook al zou het onrecht zijn dat de onderwijskosten van het **retarded child** gedeeltelijk door de liefdadigheid der bevolking moeten worden betaald, daarom kunnen we het **retarded child** zelf van deze situatie nog niet het slachtoffer laten worden.

Wat nu de rol van de Rooms Katholieken in dezen betreft, kan men alleen opmerken, dat zij zich houden aan de "regels van het spel". Niemand beklage zich daarover en zij willen zelfs in sommige gevallen genoegen nemen met een lager bedrag dan waar ze recht op hebben. We kunnen alleen maar hun goede voorbeeld in dezen navolgen! Anderzijds betekent het feit dat een RoomsKatholieke inrichting "zonder aanzien des persoons" opneemt **in genen dele** dat de inrichting niet Rooms Katholiek zou zijn. Men kan nog wel eens van een zgn. Protestants Christelijke inrichting zeggen, dat ze noch sterk protestants, noch bepaald christelijk is, maar dat komt bij de Rooms Katholieken niet voor. Men kan de Rooms Katholieken daarvoor geen blaam geven. Wel trof het me in Alberta dat soms Protestantse dokters ongehuwde moeders uit overtuigd protestantse gezinnen, toch naar Rooms Katholieke inrichtingen sturen, terwijl we in Edmonton ook protestantse inrichtingen hebben voor deze groep, die het — zij het veelal ook door eigen schuld — zo moeilijk heeft.

Ik houd er mee op, anders zou dit naschrift nog weer een artikel worden. Laat ik tenslotte mogen wijzen op het nieuwe program van de anti-revolutionaire partij, dat in artikel 16 het volgende bepaalt — en daarin kan ik mij goed vinden —: "De overheid geve op het brede terrein van het maatschappelijk werk aan de arbeid van kerken en particuliere organisaties ruim baan. Zij steune en bevordere deze arbeid mede door wetgevende maatregelen. Slechts bij gebleken noodzakelijkheid neme zij deze arbeid zelf ter hand."

Hierin ligt de mogelijkheid van staatssubsidie verankerd, maar wordt de uitvoering van het eigenlijke werk zoveel mogelijk overgelaten aan de maatschappij zelf, de samenleving, die in onze tijd een pluralistisch karakter vertoont.

Wij zijn Mrs. Van Ameyde dankbaar voor haar bijdrage in de discussie.

R. Kooistra.

Talking Business *by D. Van Leeuwen, C.P.A.*

APPOINTED TO THE AUDIT COMMITTEE

Churches, associations and clubs hold an annual meeting once a year, and usually one of the points on the agendum is the financial report of the past year. This report normally shows how much money was received, for what purpose funds were disbursed, and how much is left on hand or in the bank.

If you happen to catch the eye of the chairman at the meeting you may all of a sudden hear your name proposed for the "audit committee". Together with one or more members you have the task of checking the treasurer's books.

How should you go about it?

First of all, I would like to say that in some cases you should not do anything. There are now some school associations, churches and labour associations, which carry on such a large program that to audit the books is no work for an amateur. Their Balance Sheets are sometimes more involved than those of commercial enterprises, and quite often the capital employed is much larger. Moreover, you have to deal with money entrusted to the association by many members, and many lenders.

Most of the larger organizations are incorporated as "corporations without share capital". The provisions of the Corporations Acts in connection with annual audits and financial statements do not strictly apply to these corporations.

In my opinion, it is nevertheless advisable to have the by-laws of the corporation provide for an annual audit of the financial statements by a qualified auditor. There is no reason why your organization should not subject itself to the same strict rules which apply to companies, if larger sums of money are involved.

Coming back to the audit committee you are now a member of, you would probably like to know what procedure you should adopt. Should you take all the cancelled cheques and compare them to the books, or the bank statement, or to the paid bills, or should you check the additions of the cash book for the whole year? This is quite often done, and it certainly gives the impression of a thorough job. The danger, however, is that one gets so deeply involved that the major points are overlooked. Moreover, if the volume of business is big it is simply impossible to check all the cancelled cheques etc.

The best approach is first to see whether or not the system of record keeping is logical and organized in such a way as to prevent, as far as possible, error and fraud. Find out who approves bills for payment, and who is authorized to sign cheques, who deposits the money, and how and by whom these cheques, deposit slips etc. are recorded in the books.

A safeguard against fraud and error is to divide the duties so that the work of one is checked by another, and that one person is never in full control of both the funds and the recording thereof. For example, the person who keeps the books should actually have no signing authority, or be the one who also takes in the cash. In this way the work of the person who makes the payments, and of the person who receives and deposits the money is already automatically checked by a third person, the bookkeeper. The procedure in auditing the records of your association then is, first of all, to understand *how the record keeping is done*. You can take one transaction in each category and trace it back from origin to the financial statements. For example, a ten dollar membership fee, or $10.75 bill for printing.

Once you are convinced that there is a good system of accounting it is quite sufficient to do the detail checking on a test basis. If 2—4 months out of a year, picked at random, are checked thoroughly and correctly, and, provided that this check does not disclose any grave errors or discrepancies, you can be quite confident that the records are in order.

If your association presents a balance sheet to its members there remains the problem of verifying that the assets, liabilities, and capital shown thereon are correct. If the Balance Sheet shows a bank balance of $1,050.00, this figure should appear in the books as $1,050.00 and be compared to the figure shown by the bank. In practice we go one step further and request the bank to confirm directly to us how much money a client has in or owes to the bank. After **all, a bank statement** could be retyped or changed quite easily. As an illustration of my point I would like to quote an example of how to audit the books of your association.

The audit committee of a church, in this case, asked the treasurer for his cancelled cheques for the year, and proceeded to compare each and every one of these cheques to the "Cash Book". After working on this for three hours they compared the figures in the books with the figure on the bankstatement, both for a current account and a savings account, initialled the bank balances as shown in the books, and this was the end of the audit. Now my question is, what did they prove here? Actually all one could say is that the audit committee convinced itself that the cheques that were entered, were there. The reader will agree with me that this is not too significant a conclusion. One could ask what about a cheque that the treasurer did not want the audit committee to see, he could have easily taken it out, not entered it into the books, but still added it into his total. Also, how about the bills that were paid by these cheques, were they addressed to the church, were they approved by anyone, had they not already been paid before, etc? Maybe there was an even more serious matter. The bank balance in the savings account was compared to the bank pass book. As it so happened this bank pass book was written up by the bookkeeper himself. The bank deposits into this account were made at night, and it is then impossible to have your pass book written up, so, once in a while the bookkeeper called up the bank and asked for the details of the savings account and he then proceeded to write it into the pass book. Fortunately the bookkeeper in this case had nothing to do with the depositing of the money, but if this had been the case, he could have the money in his pocket, while the pass book still showed the correct balance.

Maybe this last point will show how important it is to, first of all, have a good system, dividing the tasks in such a way that not one person has full control over the funds, and secondly, to have a well instructed audit committee, or, better yet, to do away with the audit committee and to appoint a qualified professional auditor.

"CALVINIST - CONTACT"

PREMIE BOEKEN

Het kost U niets om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $4.00 opstuurt.

Onze nieuwe lijst

Voor 1 abonnee:

WONINGRUIL, door M. E. 't Hart.

HUMOR VAN DE BIJBEL, door Okke Jager.

DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID, door Dr. B. Wielenga.

HERLEEFD VERLEDEN, door Prof. A. Sizoo.

JOHANNES CALVIJN INSTITUTIE.

DE APOCRIEFE BOEKEN, deel 2, 157 bladzijden.

HET CALVINISME (Stonelezingen), door Dr. A. Kuyper.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels dagboek).

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.

LUTHERS WERKEN.

MENSEN RONDOM JEZUS, door Dr. J. H. Bavinck.

MOEILIJKE KINDEREN.

HEL EN HEMEL VAN DACHAU, door Ds. J. Overduin.

HET EVANGELIE VAN THOMAS, door Dr. R. Schippers.

KAART VAN KERKELIJK NEDERLAND, door Dr. C. N. Impeta. (Beschrijving van verleden en heden der Remonstrantse Broederschap.)

DE LEVENSROMAN VAN JOHANNES POST, door Anne de Vries.

OOK U SPREEKT GRIEKS EN LATIJN, door Prof. Dr. A. Sizoo. (Hoe Griekse en Latijnse woorden in de Nederlandse taal zijn opgenomen.)

DE JEHOVA'S GETUIGEN EN DE BIJBEL, door Ds. H. J. Spier.

VAKBEWEGING EN MAATSCHAPPIJ, door Dr. W. Albeda.

SINNE- EN MINNEBEELDEN, door Jacob Cats.

UIT CATACOMBEN EN WOESTIJNZAND, door Dr. H. Mulder. (Levenstekenen van de eerste Christenen.)

KLIMATOLOGISCH, door G. Th. Rothuizen. (Een verzameling gedichten naar thema.)

BILDERDIJK, door Martien J. G. De Jong en Wim Zaal. (In kort bestek. Een levens- en persoonlijkheidsbeeld van een der grootste figuren uit onze historie.)

Voor 2 abonnees:

PREY TO SATAN, door W. Vander Sluys.

IN THE MIRROR, door Prof. J. H. Kromminga.

LANDVERHUIZERS (trilogie in één band), door P. J. Risseeuw.

GEERT DAMMERS (trilogie in één band), door Aart Romijn.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....

Post-adres ....

....

....

OUD ADRES:

....

....